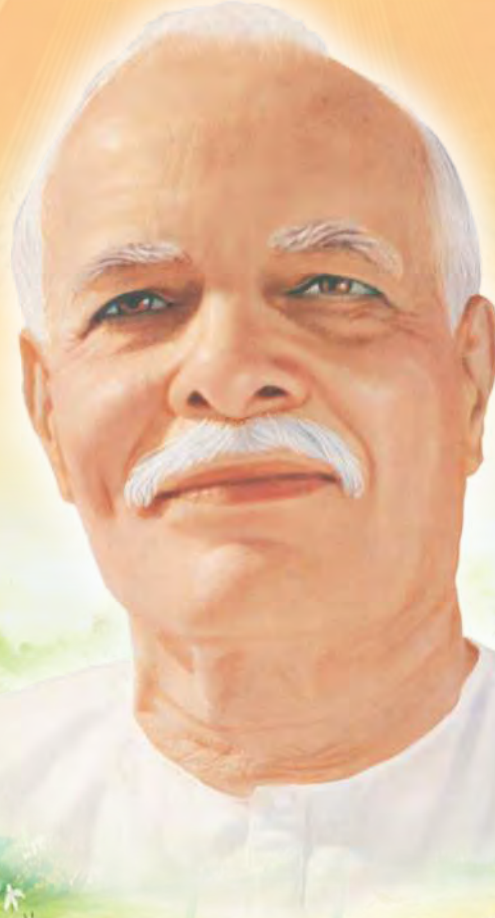

சங்கமயுகம்

மலர் 24: டிசம்பர் 2010 - ஜனவரி 2011 இதழ்:5

இருமாத இதழ்: ரூ. 7.00

பிதாஸுநீ பிர்ஜாபிதா பிர்ம்மா

தலையங்கம்

ஆதி தேவ பிரம்மா

பேரின்ப வாழ்க்கை அனுபவங்கள் நிறைந்திருந்த இறைவன் படைப்பு காலத்தால் ஒரு கனவு போல காணாமலேயே போய் விட்டது. வாழ்க்கையானது துன்பமும், துயரமும் நிறைந்ததாகி சாரமற்றதாகி விட்டது. இந்நிலையில், இதனை மீண்டும் சொர்க்க பூமியாக மாற்றியமைக்க எல்லாம் வல்ல இறைவன், பரமாத்மா திருவுளம் கொண்டார். அவர் அனைத்தும் அறிந்தவர் - சர்வ சக்திவான். ஆனால் ஜோதி சொருபமானவர், தனக்கென சரீரமில்லாதவர். ஆதலால் இப் பூமியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கோடான கோடி ஜீவாத்மாக்களில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆட்கொண்டார். இது பரகாய பிரவேசம் ஆகும். இது அவதாரம் என்றும், திவ்யப்பிறவி என்றும் வர்ணிக்கப்படுகிறது. இது நடந்தது 1936ம் ஆண்டு. இவ்வாறாக இறைவன் கண்டெடுத்த மனிதருள் மாணிக்கம் தாதா லேக்ராஜ் என்ற மனிதர் ஆவார். பிற்காலத்தில் பரமாத்மா இவரை பிரம்மா பாபா என மற்றவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். இந்த மகிமைக்குரிய இவ்வளவு பாக்கியம் பெற, இவர் எத்தனை காலம், என்னென்ன தவமிருந்தாரோ! இதனை அவரின்றி வேறு யார் அறிவார்?

அன்று முதல் இறைவன் கைக்கருவி யாகிவிட்ட பிரம்மா பாபாவுக்கு பரம தந்தை பரமாத்மா தான் உலகம். அவர் ஆணைக்கு இவர் அரும்பாடுபடத்தயாராக இருந்தார். ஆதலால் இவருடைய வாழ்க்கை தியாகம், தவம், சேவை என்பதைத் தவிர வேறு எதுவுமே இருக்கவில்லை. பிரம்மா பாபா மிக எளிமையான போகியாக வாழ்ந்தார். உலகாயத வாழ்க்கையின் போது தனக்கென, தான் சேமித்த அனைத்து செல்வங்களையும் யக்ஞத்தில் அர்ப்பணித்ததோடு, தான் பரமாத்மா விடமிருந்து

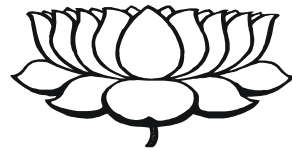

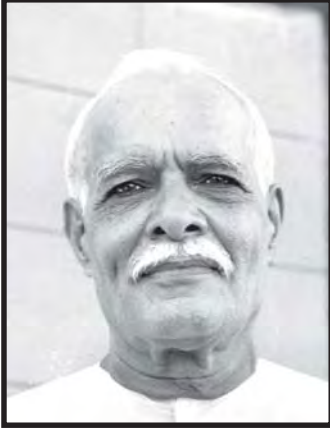
1. தலையங்கம்	01
2. பகவான் வாக்கு	05
3. அனுபவ கட்டுரை	06
4. பொங்கல் பண்டிகை	09
5. சிறுகதை (பேராசை பெரு நஷ்டம்)	11
7. நற்பண்புகளின் களஞ்சியம்	21
8. தாதா லேக்ராஜ்....	24
9. மனமும் பணமும்	29

இந்த இதழில் வெளியாகும் ஆன்மீகக் கருத்துக்கள் கலியுகத்தின் இறுதியான இன்றைய புருஷோத்தம சங்கமயுகத்தில் அனைவருக்கும் ஆன்மீகத் தந்தையாக விளங்குகின்ற பரமபிதா பரமாத்மா, பிரஜாபிதா பிரம்மா மூலமாக இப்பூவுலகில் மீண்டும் தர்மத்தை ஸ்தாபனம் செய்வதற்காக அருளிச் செய்த மகாவாக்கியத்தில் ருந்து தொகுத்து வழங்கப்பட்டவையாகும்.

ஆசிரியர்

"ç nûUúV
NeLUÛLj §u Bv §"

பெற்ற அனைத்து செல்வங்களையும், அனைவருக்கும் அளிக்கின்ற உலக சேவையில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்.

இவ்வளவு உயர்ந்த

மகானாக இருந்த போதிலும், அக்காலத்தில் ஒரு நாளும் மற்ற வரை திருப்தி செய்வதற்காகவும் கூட அலங்கார ஆசனத்தில் அமர்ந்ததில்லை. அலங்கார ரதத்தில் அமரச் செய்து அழைத்துச் செல்லவும் அனுமதித்ததில்லை. மாறாக எல்லோர் மத்தியில் சமமாக அமர்ந்து உரையாடுவதையே விரும்பினார். பெரும் கூட்டமாக இருந்த சமயத்தில் மட்டும் சற்று உயரமான பலகை இருக்கையில் அமர சம்மதித்தார். பக்தி பாவனையோடு மாலை அணிவித்தலையோ, பாதம் தொட்டு வணங்கு வதையோ அவர் ஏற்கவில்லை. எதிரில் அமர்ந்திருப்பவர்களைப் பார்த்து, நான் உங்கள் சேவகன் என்பார். சேவகனுக்கு யாராவது மாலை அணிவிப்பார்களா? அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆசனத்தில் அமர்த்துவார்களா? என்று கேட்பார். பிரகு, ஒவ்வொரு தந்தையும், தன் குழந்தையை தன்னை விடவும் மேன்மை யடையவே விரும்புவாரல்லவா? ஆதலால் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தூய்மையிலும், ஆன்மீகத்திலும் நறுமணம் மிக்க மலர்களாக வேண்டும் என்பதே எனது விருப்பம் என்பார். இவர் யாரிடமிருந்தும் அன்பளிப்பு பெற்ற தில்லை. வாழ்ந்ததெல்லாம் ஒரு குடிசையில் தான். மனதில் ஒருபோதும் வெறுப்பு, பயம், ஆசை, ஆவல் எதுவுமே அண்ட அனுமதித்த தில்லை. எப்போதும் புன் முறுவல் பூத்த மலர்ந்த முகத்துடன்

காணப்பட்டார். இவர் மூலமாக, இறைவனை உணர்ந்து, இறை பணியில் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருந்த சகோதர, சகோதரிகளுக்குத் தன்னுடைய அனுபவம் மிக்க அறிவுரைகளை வழங்கி வந்தார். இறைவன் கட்டளைப்படி எல்லோரும், எப்போதும், ஆன்ம உணர்விலேயே இருக்க வேண்டுமென்றும், இதனை எவ்வாறு நடைமுறையில் கொண்டு வருவது என்பது பற்றியும் கற்பித்தார். கடவுள் மனித உருவமுடையவரல்ல. அவர் ஜோதி சொருபம். அவர் தூய்மையின் கடல். அவருக்கு நாம் பூஜை செய்ய வேண்டிய தில்லை. அவரைப்போன்று மனம், சொல், செயலில் தூய்மையடைய வேண்டும் என்பார்.

மேலும் பாபாவின் அறிவுரைகள் இக்காலத்திற்கும், வருங்காலத்திற்கும் உதவுவதாக இருக்கின்றது. ஏனெனில் இன்றைய உலகமும், இதனையடுத்து வரும் உலகமும் நேர்மாறானவை முதலாவது இன்றைய கெட்ட சபாவங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை விலக்குவது. இரண்டாவது வருங்காலத்திற்காக நல்லொழுக்கத்தை சம்ஸ்காரமாக இப்போதே கொண்டு வருவது. இதுபோல அவருடைய அறிவுரைகள் வெறும் சித்தாந்தங்களாக இல்லாமல் வாழ்வில் எதிர்கொள்ள வேண்டிய சவால்களை நம்பிக்கையோடு சமாளித்து வெற்றி கொள்ளும் வழிமுறைகளைக் கொண்டதாகவும் இருந்தது.

இவ்வாறாக எல்லாக் குழந்தைகளிடமும் மிக அந்நியோன்னியமாக இருந்தும், அளவற்ற அன்பு செலுத்தியும், ஆன்மீக பரிபாலனை செய்து கொண்டிருந்த போதிலும் அவர்களிடமிருந்து மனதால், புத்தியால் விலகியும் இருந்தார் என்பதை உணரும் தருணம் திடீரென வந்தது. பிரம்மா பாபா தனது ஸ்தூல உடலை நீத்து சூட்சும உடலைத் தரித்துக் கொண்டார். யாருமே எதிர்பாராத இச்சம்பவம் திடீரென நடந்தது 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி 18. பாபாவின் ஆன்மீக

சேவை என்பது ஒரு புதுமை புரட்சி. இதைப் பற்றி அறிந்தவர் இவர் ஒருவராகவே இருந்தார். அப்போதிருந்த சகோதர, சகோதரிகள் அனைவருக்கும் வழிகாட்டிக் கொண்டிருந்தவரும் இவர் ஒருவர் தான். ஆதலால் அவர் பிரிந்துவிட்ட அந்த நேரம் எல்லோரையும் அதிர்ச்சிக்கும், ஆச்சரியத்திற்கும் உள்ளாக்கி விட்டது. என்ன நடக்கப்போகிறது? திக்குத் தெரியாத காட்டில் விடப்பட்டு விட்டோமோ என்பது போன்ற குழப்ப மேகங்கள் புத்தியை சூழ்ந்து கொண்டு விட்டது. அந்த வேளையில் யாரும் கைவிடப் படவில்லை. நான் உங்களோடுதான் இருக்கின்றேன். இந்த உண்மையும், உறுதியும் கலந்த செய்தி சூட்சும வதனத்திலிருந்து வந்து சேர்ந்தது. இதன் காரணமாக மேகங்கள் கலைந்தன. மீண்டும் ஒளி உதயமாகிவிட்டது. என்றாலும் குழந்தைகள் சமாதானம் அடைய வில்லை. ஏன் நீங்கள் இப்படிச் செய்தீர்கள்? என தியானத்தின் மூலம் பாபாவிடம் கேட்க, அவர் தந்த பதில் செய்தி இதுதான். குழந்தை களே! எதுவரையில் சூரியன் மறைய வில்லையோ, அதுவரை நட்சத்திரங்கள் கண் களுக்குத் தென்படாது. இனி மேல்தான் உங்களுடைய விசேஷம் உலகிற்குத் தெரியப்போகிறது. நீங்கள் தான் விசேஷ சேவையும் செய்ய வேண்டும். ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கும் உங்கள் பிரகாசம் இன்னும் அதிகமாக ஜொலிக்கட்டும். எல்லோருக்கும் நீங்கள் ஒளியையும், சக்தியையும் தாருங்கள். இதன் காரணமாகவே, பாபா உங்களிடமிருந்து சற்று விலகியிருக்கின்றார். இந்தச் செய்தி எத்தனை அன்பும், ஆறுதலும் அளிக்கக்கூடிய செய்தியாக இருக்கிறது. பாபா இப்போதும் கூடவேதான் இருக்கின்றார் என்ற செய்தி கிடைத்த பிறகு குழந்தைகள் தற்காலிக சோர்வு நீங்கி, உற்சாகமும், மகிழ்ச்சியும் அடைந்தனர்.

பாபா மீண்டும் மீண்டும் வதனத்திலிருந்து குழந்தைகளுக்கு செய்தி அனுப்பிக் கொண்டே

இருந்தார். குழந்தைகளே! நீங்கள் சதாகாலமும் உங்கள் சரீரத்திலேயே இருக்கப் போகிறீர்களா? இப்போது நீங்கள் இருக்கும் இந்த உலகம் தான் உங்களுக்குப் பிடித்தமானதாக இருக்கின்றதா? உங்களைப் போல நானும் உங்களுடையே இருந்திருந்தால், யாரைப் பார்த்து அப்பியாசம் செய்வீர்கள்? நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டேயிருக்கும் ஜனப்பெருக்கத்தில் என்னை நாடிவரும் குழந்தைகளை நான் எப்படி சந்திக்க முடியும்? எப்படி அவர்களுடன் உறவாடி, அளவளாவி, மகிழ்வித்து திருப்தி செய்ய முடியும்? இரவு வந்து விட்டால் எல்லோரும் ஒய்வெடுக்கப் போய்விடுவார்கள். நானும் ஒய்வெடுப்பேன். மீதி இருக்கும் சில மணி நேரத்தில் இதெல்லாம் நடக்க முடியுமா? இப்போது இந்த கஷ்டம் இல்லை. நினைத்தபோது நீங்கள் என்னைச் சந்திக்க முடியும். எப்படிச் சந்திப்பது என்பதை உங்களுக்கு நான் கற்றுக் கொடுத்துவிட்டேன். பறப்பதற்குக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். என்னிடம் வருவதற்கு நேரம் ஆகாது. இந்த அனுபவம் எப்படியிருக்கும் என்பதை உங்களுக்கு யார் கூறுவார்கள்? நான் என்ஜின். இதனைத் தொடர்ந்து வர வேண்டிய பெட்டிகள் நீங்கள். உங்கள் வருகையை எதிர்பார்த்து நான் இங்கு காத்திருக்கின்றேன். சீக்கிரமே வந்துவிடுங்கள். பரந்தாமத்தின் வாயிற் கதவுகளைத் திறக்கச் சொல்லட்டுமா? வர வேண்டும் என்று தீர்மானித்து விட்டீர்களா?

இவ்வாறு அன்பும், அனுபவமும், ஆறுதலும், உறுதியும் அளிக்கும் நாடகம் இறுதி கட்டத்தை அடைந்து முடியும் தறுவாயி லிருக்கிறது என்பதை பாபா சூட்சுமமாக அறிவுறுத்திக் கொண்டேயிருந்தார். ஆதலால் அதிவிரைவிலேயே எல்லா கர்ம பந்தனங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, சூட்சும கணக்கு வழக்கு களையெல்லாம், பாபாவின் நினைவு மூலம் பஸ்மம் செய்துவிட்டு சுதந்திரமாக வீடு திரும்ப வேண்டும் என்பதுதான் நமது விருப்பமாக

உள்ளது. பாபா விரும்புவதும் இதுதான். ஆதலால் குழந்தைகள் அந்திம நேரத்தில் சூட்சும வதனம் எனும் சங்கச் சாவடியில் தண்டனை எனும் சங்கவரி செலுத்துவதை பாபா விரும்பவில்லை.

எந்த ஒரு தந்தையாவது, தன் குழந்தை தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதை விரும்புவாரா? பாபா சமாளமாக வேண்டும். சம்பூரணமாக வேண்டும். சம்பூரணம் ஆவது 18. கரை சேர்க்க படகோட்டி தயார். படகில் அமர நாம் தயாரா?

2011 xj Rôì úP ç YÚL! YÚL!!
G] U; rÜPu YW úYtúTôm!

Happy New Year
2011

பாரதப் பொன்னாட்டில், பொற்கால வருகையை எதிர்நோக்கி புனிதப் பயணம்
செய்து கொண்டிருக்கும் அனைத்து சகோதர, சகோதரிகளுக்கும்
சங்கமபுகம் இதழ் தொடர்ந்து வெளி வர நல் ஆதரவும் நல் ஆசிகளும்
வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் வாசகர்கள் அனைவருக்கும்

xj Rôì Ó Utßm ùTôeLp Sp Yôrj ÔdLs! ஆசிரியர்

Su± Tôtô

நன்றி பாபா உங்களுடைய ஆஸ்திக்கு
நன்றி பாபா உங்களுடைய படிப்பிற்கு
நன்றி பாபா உங்களுடைய வரதானங்களுக்கு
நன்றி பாபா உங்களுடைய ஸ்ரீமத்திற்கு
நன்றி பாபா ஒம் சாந்தி என்ற மந்திரத்தை அளித்ததற்கு
நன்றி பாபா மன்மனாபவ என்ற மந்திரத்தை அளித்ததற்கு
நன்றி பாபா உங்களுடைய பாலனைக்கு
நன்றி பாபா உங்களுடைய சக்தி வாய்ந்த திருஷ்டிக்கு
நன்றி பாபா என்னை உயர்த்தியதற்கு
நன்றி பாபா என்னை சுதந்திர பறவையாக மாற்றியதற்கு
நன்றி பாபா உங்களுடைய துணைக்கு
நன்றி பாபா உங்களுடைய உதவிக்கு
நன்றி பாபா தேவையான நேரத்தில் பாதுகாப்பு அளித்ததற்கு
நன்றி பாபா அற்புதமான அமிர்தவேளைக்கு
நன்றி பாபா உங்களுடைய கவனிப்பிற்கு
நன்றி பாபா நாடகத்தின் ஞானத்தின் ரகசியத்திற்கு
நன்றி பாபா மறக்க முடியாத மதுவனத்தின் அனுபவத்திற்கு
நன்றி பாபா இனிமையான தெய்வீக குடும்பத்திற்கு

**சரீரத்தைப் பார்த்தாலும் ஆத்மாவைப் பார்க்கக் கூடிய பயிற்சி
முடிந்துவிட்டதா? ஆத்ம சொருபமாகிவிட்டீர்களா?**

ஆன்மீக குழந்தைகளே!

தந்தை எவ்வாறு சரீரத்தில் ஆத்மாவை மட்டுமே பார்க்கின்றாரோ அதே போன்று தந்தைக்குச் சமமானவர் ஆகிவிட்டீர்களா? சரீரம் மற்றும் ஆத்மா என்ற இரண்டுக்குமிடையேயான வேறுபாட்டை நீங்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆதலால் இப்போது நீங்கள் உங்கள் ஸ்திதியில் நிலைத்திருக்கக்கூடிய பயிற்சி இருக்க வேண்டும். அல்லது கடைசிவரையிலும் இந்தப்பயிற்சி செய்து கொண்டே இருக்கப்போகிறீர்களா? கடைசி என்றால் எதுவரை? காலமெல்லாம் இந்தப் பயிற்சியிலேயே கடந்துவிட்டால், ஆத்ம சொருபத்தின் ஆனந்தம் மற்றும் ஆன்மீக சுகத்தை சங்கமயுகத்தில் அனுபவம் செய்ய முடியாமல் போய்விடும். சங்கமயுகத்தின் சொத்து எது? அதீந்திரிய சுகம். இது கடைசியில் புறப்பட்டுப் போகும் போது கிடைக்குமா என்ன? ஆதலால் உடலைப் பார்த்தாலும் ஆத்மாவைப் பார்க்கக் கூடிய பயிற்சி இப்போதே இயல்பாகிவிட வேண்டும். சில சமயம் உயர்ந்த நிலை. சில சமயம் தாழ்ந்த நிலை. குழந்தைகள் பூங்காவில் ஆடும் சீசா விளையாட்டுப் போல இருக்கக்கூடாது. பிரம்மாவின் குழந்தைகள் ஆகிவிட்டீர்கள். சிவவம்சி சொருபம் மட்டும் கடைசியிலா? பின்னால் சோதனைகள் அநேகம் வரும். ஆதலால் இப்போதே உங்கள் சொருபத்தில் முழுமை அடைந்துவிட வேண்டும்.

எனது அனுபவம் - இராஜயோகி ஜெகதீஷ் சந்தர் ஹாசிரா

நான் மிகவும் என்னைப் பற்றிய நினைவில் ஆழ்ந்திருந்த ஆண்டு 1952 என நினைக்கிறேன். அப்போது குளிர்காலம். என்னைத் தனிமை

வாட்டிக் கொண்டிருந்த நேரம். அந்த சமயத்தில் நான் அடிக்கடி என்னையே கேட்டுக் கொள்வேன். இந்த உலகில் இம்மாதிரியான ஒரு தனிமையை நான் ஒருவன் மட்டுமே அனுபவம் செய்கிறேனா? இந்த சாரமற்ற உலகில் நான் மட்டுமே இந்தக் கதிக்கு ஆளாகியிருக்கிறேனா? எனக்குள் ளேயே இப்படியும் எண்ணுகின்றேன். இங்கு நான் ஒரு அந்நியனா?

தனிமை என்று கூறுவது. ஸ்தூலமான தனிமையல்ல. ஏனெனில் எனக்கு நிறையவே நண்பர்கள் உண்டு. உறவினர்கள் உண்டு. என்னிடம் அன்பு செலுத்தி, என்னோடு சிரித்து, மகிழ்ந்து, துணையாக இருக்கும் தொடர்பில் உள்ளவர்களும் அநேகர் உண்டு. இத்தனை பேர் இருந்தும், எத்தனையோ பேர் கூடி வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கும் ஜன நெரிசல் களுக்கிடையே வாழும், எனக்கு மட்டும் ஏனோ! மனதில் ஒரு வெற்றிடம் இருப்பது போலவே உணருகின்றேன். அப்போது எனக்கு நானே சொல்லிக் கொள்வேன். நான் படித்திருக்கின்றேன். கடவுள் அவதாரம் செய்கின்றார் என்று. அப்படியானால் எப்போது வருவார்?

எப்படி வருவார்? வந்தால் பேசுவாரா? யாருடன் பேசுவார்? எங்கே...? இம்மாதிரியான கேள்விகள் மனதை குடைந்தெடுக்க, இதற்கு மாறாக, ஒருவேளை கடவுள் பேசமாட்டார் என்றால் எனக்கு வாழ்க்கையே வெறுத்துப் போகும். வாழ்க்கை அர்த்தமற்றதாக, பயனற்றதாக, ஏன்? கேலிக் கூத்தாகவும் கூட ஆகிவிடக்கூடும். கடவுள் வருவார், பேசுவார் என்ற எனது நம்பிக்கையில் ஒருவேளை உணர்வுகள் அவ்வளவு பலவீனமாகி விட்டனவா, என்ன? கடவுள் வரவேண்டும் எனது உள்ளத்தில் குடிபுக வேண்டும் என்ற எனது எண்ணம் நிறைவேறாவிட்டால், எனது வாழ்க்கை பூரணத்துவம் அடையவில்லை என்பது உறுதியாகிவிடும். அப்படியானால், நான் என்ன ஒரு மரக்கட்டையா? இம்மாதிரியான மன நிலையில் நான் இருந்தபோது தான், எனக்கு அந்த செய்தி கிடைத்தது. பிரம்மா குமாரிகள் அமைப்போடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் என்று. சென்றேன், சகோதரிகளைச் சந்தித்தேன். அவர்கள் மூலமாக ஞானத்தையும், யோகத்தையும் பற்றித் தெரிந்துக் கொண்டேன். சர்வசக்திவான் சிவபரமாத்மாதான் இந்த ஸ்தாபனத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார் என்றும், அவரை சந்திக்கலாம் என்ற விபரத்தையும் அறிந்தேன். இதன் காரணமாக எனது மனதில் மீண்டும் நம்பிக்கை துளிர்விட ஆரம்பித்தது. சிவபாபா என்று அன்புடன் அழைக்கப் படுகின்ற பரமாத்மா, மனிதர்களைச் சந்திக்கிறார் என்ற செய்தி கேட்டு மனம் குதூகல மடைந்தது. என்னை அறியாமலேயே, சந்திக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் மேலோங்கிவிட்டது. சகோதரிகளிடம் எனது விருப்பத்தைத் தெரிவித்தேன். மவுண்ட் அபு செல்லும் வாய்ப்பு, இதோ, இப்படித்தான் எனக்குக் கிடைத்தது. இப்போது இதைப் பற்றி சிறிது அசை போடுகிறேன். நினைக்கும் போதே மெய் சிவிர்க்கிறது. இந்த வாய்ப்பை எனக்கு

அருளியது யார்? அவரே கொடுத்த வரம் இது. வரம் அல்ல. வரப்பிரசாதம்! அன்றைக்கே எனது மனதில் இருந்த வெற்றிடம் நிரம்பி விட்டது. எனக்குத் தனிமையுமில்லை. நான் அன்னியனும் அல்ல. அன்றைக்கு அப்படி என்ன நடந்தது? சிவபரமாத்மா, தன் குழந்தைகளிடம் பிரம்மா பாபாவின் உடல் ஆதாரத்தின் மூலமாகப் பேசுகிறார் என்ற விபரமும் அறிந்திருந்தேன்.

மவுண்ட் அபு சென்ரேன். கற்பனைகள் நிறைந்த கனவுகளோடு சந்திப்பதற்காகக் காத்திருந்தேன். நான் இருந்த அறையில் டெல்லியிலிருந்து வந்திருந்த இன்னும் பலரும் காத்திருந்தனர். நேரம் நெருங்கிக் கொண்டே யிருந்தது. மனதில் என்ன நடக்கிறது? ஆவலா? திகிலா? இரண்டுமேதான். அந்த நேரம் வந்தே விட்டது. பிரம்மாகுமாரி சகோதரி வந்தார். அங்கு ஏற்கனவே பிரம்மாகுமாரிகள், ஆன்மீக ஞானம் பற்றிய பாபாவின் அறிவுரைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தனர். அப்போதே அறை முழுவதும் ஆன்மீக நறுமணம் கமழ, பாரமற்ற ஒரு அனுபவம் ஏற்பட ஆரம்பித்திருந்தது. பிரம்மா குமாரி சகோதரி, பாபாவைச் சந்திக்கும் அறைக்கு எங்களை அழைத்துச் சென்றார். என்னே எனது பாக்கியம் என்று தான் சொல்ல நினைக்கிறேன். ஏன்? பாபாவின் எதிரில் நேருக்கு நேராக அமரும் பாக்கியம் பெற்றேன். என்னசெய்ய, பாபாவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். பாபா என்னையே பார்ப்பது போல உணர்ந்தேன். அப்போது என்ன நடந்தது, நான் அந்த அறையை விட்டு வெளியேறி விட்டேன். உயரே, உயரே பறப்பது போல உணர்ந்தேன். ஒளிமயமான ஒரு இடத்தில் இருப்பதாக உணர்ந்தேன். எங்கும், வெகு தூரம் வரையிலும் கடல்போல பொன்மயமாக ஒளி பரவியிருக்கிறது. வர்ணிக்க இயலாத அமைதி என்றால் அப்படியொரு இனிமையான அமைதி. அப்போது ஆனந்த

வெள்ளத்தில் மூழ்கியிருந்தேன் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

அதிசயமான அமைதி நிறைந்த, ஆனந்த நிலையிலிருந்தேன். அப்போதிருந்த அனுபவம் பற்றி இப்போது நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதாவது, அப்போது நான் ஒரு ஆத்மா என்ற உணர்வு சிறிதும் உண்டாகவில்லை. ஆனால் அளவற்ற ஆனந்த போதையில் கடவுளின் முன்னிலையில் இருக்கிறேன் என்ற அனுபவம் இருந்தது. நேருக்குநேர் என்ற சொல் ஒரு உருவணிதான் ஏனெனில் அந்த ஆன்மீக ஐக்கியத்தில் இருவருக்குமே ஸ்தூலமான முகம் இல்லை. கடவுளுக்கு ஸ்தூலமான கைகள் இல்லாத போதிலும், அவருடைய அரவணைப்பில் இருப்பதாக உணர்ந்தேன். ஒருமிகப்பெரிய காந்தம் எனது ஆத்மாவை, அவர்பால் ஈர்த்துக் கொண்டு விட்டது. மேலும் அவரிடமிருந்து வந்த அன்பு வெள்ளம் என்னை மூழ்கடித்து விட்டது. ஒளியாகிய, அந்த ஒளியின் பிரகாசம், ஒளியாகிய என்னைத் தொட்டது. என்னே அந்த அனுபவம். அந்த அனுபவம் எனக்கு இதமாக, ஆறுதலளிப்பதாக, உற்சாகப் படுத்துவதாக, புத்துணர்ச்சி ஊட்டுவதாக, பேரின்ப மூட்டுவதாக, இருந்தபோது என்னால் என்னைக் கட்டுப்படுத்தவே முடியவில்லை. அது கண்ணீராக கண்களில் பணித்தது.

இந்த அனுபவத்தில் வெகுநேரம் வரையிலும், ஆத்மா என்ற நிலையிலேயே இருந்தேன். சரீர உணர்வே இல்லை. மற்றெல்லா நினைவுகளிலிருந்து விலகியிருந்த நிலை மாறி, ஸ்தூல நிலைக்குத் திரும்பிய பின்னரும், அற்புதமான அந்த நொடிகளை என்னால் எப்படி மறக்க முடியும்! அந்தக் கணம் முதலாக கடவுள் பற்றிய உண்மையில் அசைக்க முடியாத, மலையையும் விட உறுதியான நம்பிக்கை உண்டானது. பிறகு கடவுள் பேசினார். குழந்தாய்! செல்லமான

குழந்தாய்! இனிமையான குழந்தாய்! இந்தக்குரல் எனது வாழ்க்கையில் இணைந்து ஒன்றிவிட்டது. பிற்காலத்தில் எனக்கு உண்டான அநேக ஆன்மீக ஆனந்த அனுபவங்களுக்கும், இந்த முதல் அனுபவமே ஆதாரம் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்போது இதையும் சொல்லியாக வேண்டும். கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்கும்மேலாக சிலரிடம் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் உண்டு என்பதை நான் அறிவேன். அது என்ன? மனிதன் கடவுளைப் பார்க்க முடியாது. கேட்கவும் முடியாது. என்ற நம்பிக்கையுடையவர்கள் இவர்கள். மேலும் கடவுளின் அவதார தரிசனத்தை மனிதனால் தாங்கிக் கொள்ளவும் முடியாது என்பதாக இருக்கிறது. இதற்கு உதாரணமாக கீதையில், அர்ஜுனன் கண்ட விஷ்வரூபம் காட்சியின் வர்ணனையைக் கூறுகிறார்கள். மேலும் பைபிளில் மோஸஸ் காட்சியைக் கண்ட போது மனிதர்கள் நடுங்கினர் என்றும், மலைகள் ஆட்டம் கண்டது என்பதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளதாக கூறப்படுகிறது. இவையெல்லாம் உருவணி என்பதை மக்கள் மறந்தேபோய்விட்டார்கள்.

உதாரணமாக வாழ்க்கைக் கணக்குப்படி, ஒருவர் மரணமடைந்துவிட்டால் அந்த ஆத்மா மீண்டும் அவரவர் கணக்குப்படி இன்னொரு குடும்பத்தில் பிறவி எடுக்கின்றார் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. இவ்வாறு எடுத்த புதுப்பிறவியில் இதற்கு முந்தைய பிறவியின் உறவு, சம்மந்தம் எதுவுமே நினைவில் இருப்பதில்லை. மறந்து போய்விடுகிறது.

இந்த மறதி மிக அவசியமான ஒன்று என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாக இருக்கின்றது. இது போல சர்வ ஆத்மாக்களின் தந்தை பரமாத்மாவாகிய கடவுளின் காட்சி ஒருவருக்குக் கிடைக்கும்போதே, புதிய ஆன்மீகப் பிறவி என்ற புனர் ஜென்மம் கிடைக்கும்போது பழைய பிறவியின் நினைவுகள், சபாவங்கள் மறந்து, மாற்றமடைந்து, புது வாழ்வு மலரும்போது, புதிய பிறவி எடுக்கின்றார் என்றுதான் பொருள் படும்.

நமது இப்போதைய அனுபவம் எப்படி இருக்கிறதென்றால், பரமாத்மாவாகிய கடவுளுடனான சந்திப்பின் அனுபவம், ஆன்மீக ரீதியான மறுபிறவி. இது ஒவ்வொரு ஆத்மாவின் பிறப்புரிமை என்பதை அறிதல் வேண்டும். யாரொருவர் இந்த சங்கமயுகத்தில் கடவுள் அவதாரத்தின்போது, அவர் வழிப்படி நடந்து, புதிய புனித வாழ்க்கை மேற்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இந்த அனுபவம் உண்டு. ஆதலால் இன்றைய இந்த நேரம், சாதாரண மனிதன், புருஷோத்தமனாக ஆவதற்கான புனித காலமாக இருக்கிறது. மேலும் இது இப்போது, இப்புவியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற ஜீவாத்மாவும், பரமாத்மாவும் சந்திக்கும் காலமாகவும் இருக்கிறது. ஆதலால் இது புருஷோத்தம சங்கமயுகம். இக்காலத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டவர்கள் சொர்க்க பிராப்தி அடைகிறார்கள். மனிதன் தேவனாக வாழ்கின்ற பாரதபூமி தான் சொர்க்க பூமி. முன்பு இருந்தது. மீண்டும் இருக்கும்.

TōWR NØRōVm YōrLúY!

YōrL ! YōrL! TōWR NØRōVm YōrLúY!

JI ©XōR NØRōVm !

EXLj Ōd ùLôÚ ×ŌúU YōrL ! YōrLúY!

ùTôeLp Ti ¥ÙL

பொங்கல்
பண்டிகை
எல்லோருக்கும்
விசேஷமானது.
தமிழகத்தில்
கொண்டாடப்படும்
பொங்கல்

பண்டிகை மற்ற மாநிலங்களில் மகர சங்கராந்தி என்ற பெயரில் கொண்டாடப்படுவதை நாம் அறிவோம். தமிழகத்தில் இப்பண்டிகை 5 நாட்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்குறிப்பின் படி விக்ருதி ஆண்டு, மார்கழி 30-ஆம் நாள் (14-1-2011) வெள்ளிக்கிழமை போகிப் பண்டிகையாகவும், விக்ருதி ஆண்டு தை மாதம் முதல் நாள் (15-1-2011) தை பொங்கல் பண்டிகையாகவும் கொண்டாடப்படுகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து, மாட்டுப் பொங்கல், திருவள்ளூர் தினம், பிறகு உழவர் திருநாள் என்ற பெயரில் மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு கொண்டாடும் பண்டிகையாக அமைந்திருக்கிறது. பண்டிகை என்றாலே மனதிற்குத் திருப்தியளிக்கும், கற்பனை கலந்த சடங்குகளும் நிச்சயம் உண்டு என எதிர்பார்க்கலாம். எனினும் இதனை ஆன்மீகக் கண்ணோட்டத்தோடு கொண்டாடுவோமேயானால், உண்மையில் இன்னும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். உதாரணமாக, பொங்கல் பண்டிகை என்பது நமது உள்ளம் என்ற பானையில், மகிழ்ச்சி என்ற பால் பொங்குவதை குறிப்பதாக உள்ளது. மகிழ்ச்சி எப்போது உள்ளத்தில் வரும்? மனம் அமைதியின் அனுபவத்தில் இருக்கும்போது மகிழ்ச்சி இருக்கும். ஆதலால் மகிழ்ச்சியை நுகர்வதற்கு மனதை இலகுவாக, பாரமின்றி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மனதில் எப்போது வேண்டாத, வீணான எண்ணங்கள் வருகிறதோ, அப்போது மனம் பாரமாக இருக்கும்.

வேண்டாத இவற்றை எரித்து மனதை தூய்மையாக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. அப்போது மனம் தூய்மையாக இருப்பதால் பூசனைக்குத் தகுதியாகின்றது. தூய்மையான உள்ளம்தான், இறைவன் ஏற்றுக் கொள்ளும் உள்ளமாக இருக்கிறது. இதனால் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்குவது இயல்பாகிவிடுகிறது. இயல்பாகவே வெளிப்படும். இது ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மா சூட்சும சந்திப்புக்குகந்தது. ஆதலால் இந்த சந்திப்பு மூன்று படிகளின் ஆதாரத்தில் அமைகிறது என்பது விளங்குகிறது. முதலாவது படி, பழையன எரித்தல் இது போகிப்பண்டிகையாக அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. மனதில் உள்ள அழுக்குகளைப் போக்கிக் கொள்ளுதல் என்பதன் அடையாளமாக வீட்டிலுள்ள குப்பைகளை வெளியில் போட்டு எரிக்கும் சடங்கு வழக்கத்தில் உள்ளது. சுற்றுப்புற சூழல் மாசுபடிவதன் காரணமாக ஸ்தூலமாக எரித்தல் என்ற பழக்கம், குறிப்பாக நகர்ப்புறங்களில் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை நாம் அறிவோம். இவ்வாறு வீணானதைப் போக்கிக் கொள்ளும் பண்டிகை, நாளடைவில் போகிப் பண்டிகையாகியிருக்கிறது. ஆன்மீக ரீதியான இதன் பொருள், இந்த நாளில் இறைவனை நினைவு செய்து, பழைய பாவ கர்மங்கள் எனும் அழுக்கை யோக நெருப்பில் எரிப்பதைக் குறிப்பதாக இருக்கிறது.

இதற்கு அடுத்த நாள் தைத்திங்கள் முதல்நாள் பொங்கல் பண்டிகை நாள். வீட்டைச் சுத்தம் செய்தோம். வர்ணம் பூசினோம், புத்தாடை அணிந்தோம். வீட்டு முன்பாக கோல மிட்டோம், பொங்கல் சடங்குக்கு வேண்டிய அனைத்துப் பொருட்களும் இப்போது தயார். புத்தம் புதிய மண் பானையில் நீரூற்றி நூல் மாலை அணிவித்து, புதிதாகக் குற்றிய அரிசியை இட்டு, மஞ்சள் கொத்து, கரும்பு அருகாமையில் இருக்க

மகிழ்ச்சி எனும் பொங்கல் பொங்குகின்றது. ஆன்மீக ரீதியாக மனம் எனும் பாணையை ஒப்பனை செய்து, அதில் மகிழ்ச்சியாகிய பொங்கலை (பிரசாதம்) பொங்க வைத்து ஞான சூரியனாகிய இறைவனுக்குப் படைத்தல் அல்லது அர்ப்பணித்தல் என்பதைக் குறிப்பதாக இருக்கிறது. மூன்றாவது காணும் பொங்கல் பண்டிகை. இத்தினத்தில் மனதில் குதாகலம் பொங்க, ஒருவர் இன்னொருவரைச் சந்தித்து மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு ஒப்பானது. அப்போது ஒருவருக்கொருவர் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதும், வெகுமதி களை அன்பளிப்பாக வழங்குவதும் வழக்கமாக இருக்கிறது. சமூகத்தில் நல்ல உறவும், இணக்கமும், ஒத்துழைப்பும் ஏற்படுவதற்கு இந்த பண்டிகை உதவுவதாக அமைந்திருக்கிறது. இந்தச் சடங்கு ஆத்மா தனது பழைய தீய குணங்களை எரித்துவிட்டதன் பலனாக நற்குணங்களையும், நற்செயல்களையும் தனதாக்கி, இறைவனை நாடிச் சென்று, தன்னை அவரிடம் அர்ப்பணித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் கடமையை உள்ளடக்கிய சிறந்த பண்டிகையாக உள்ளது.

மேலும் இந்த பொங்கல் பண்டிகை தை மாதம் முதல் நாள் கொண்டாடப்படுவதற்கான காரணம் ஏதாவது உள்ளதா? எது நடந்தாலும் அதற்கு ஒரு காரணம் இல்லாமல் போகாது. அப்படியானால் அது என்ன?

சமுதாயத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு முக்கியமான உறுப்பினர்தான். மனிதரில் பல விதம். சிலர் அறிவாற்றல் மிக்கவர். சிலர் உடலாற்றல் மிக்கவர். வேறு சிலர் இன்னொரு விதம். ஆதலால் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒரு நாள் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். உதாரணமாக பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் விழா ஒன்றை நடத்துவதற்கு தேர்வு நாளைத் தவிர்த்து வேறொரு நாளைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றார். ஒவ்வொரு தைமாதம்

முதல் நாளன்று, வானவியலில் முக்கியமான கோளாகக் கருதப்படுகின்ற சூரியன் மகர ராசியிலிருந்து வட திசை நோக்கி பயணம் மேற்கொள்கிறான். அந்த நாள் விசேஷமானது என்று கருதப்படுகிறது. ஆதலால் அந்த நாளில் மக்களைப் புது முயற்சியில், புதிய திருப்பத்தில், புதிய நம்பிக்கையில் புகுத்துகின்ற நாளாக, அந்நாளை சிபாரிசு செய்திருக்க வேண்டும். இதுபோல, உடலாற்றல் மிக்க உழவர் பெரு மக்கள் தங்கள் எண்ணங்களைக் கூறும்போது, ஆடி மாதம் முதல் மார்கழி வரையிலும் கழனியில் கடுமையாக உழைக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக சற்று சோர்வடைந்திருக்கும் காலமாக இருக்கிறது. இதன் பிறகு மார்கழியில் அறுவடை முடிந்து, புது நெல் வீட்டுக்கு வரும்போது, மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கும் வேளையாக இருக்கிறது. ஆதலால் சோர்வு நீங்கி ஒய்வாக இருக்கவும், இறைவனை வணங்கி அருள் பெறவும், குடும்பத்துடன் குதாகலமாக இருந்திடவும், விவசாய வேலைகள் இல்லாத நாள் தை மாதம் முதல் பகுதி என சிபாரிசு செய்கின்றனர். இவ்வாறாக, தமக்கு வசதியான நாள் தை மாதம் முதலாம் நாள் தான் என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்ட தன் அடிப்படையில் தை மாதம் முதல் நாள் பொங்கல் பண்டிகையாக கொண்டாடி மகிழ்கின்றார்கள். இது இன்றுவரையிலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருவது சம்பிரதாயம் மட்டுமல்ல, சரிதான் என்று தோன்றுகிறது. ஆதலால் இந்த பொங்கல் பண்டிகை சடங்குகள் எப்படி அமைந்திருந்தாலும், இதில் உள்ளடங்கியிருக்கின்ற காலத்தால் நாம் மறந்துவிட்ட உண்மையை உணரும் விதத்தில் TÛZVÛR G-j Rp, x\$VÛR x'j Rp, Su±úVó0 Cù\Yù] ``ù] j Rp என்ற மூன்று ஆன்மீக இரகசியங்களைப் புரிந்து, இந்த ஆண்டு பொங்கல் திருநாளை ஆத்மாவும், உடலும் வளம் பெறக் கொண்டாடி மகிழ்வோமாக!

ஒரு ஊரில் மாணிக்கம் என்ற குடியானவன் வசித்து வந்தான். அவனிடம் நிறைய சொத்துக்கள் இருந்தது. ஆனால் இவன் மகா கஞ்சன். யாருக்கும் ஒரு காச கூட தானமாகக் கொடுக்கமாட்டான். உற்ற நண்பனா யிருந்தாலும், பரம ஏழையாயிருந்தாலும், தன்னிடமுள்ள எதையும் கொடுக்கும் பழக்கமே அவனிடம் இல்லை.

ஒரு நாள் மாணிக்கத்திடமிருந்த முப்பது பொற்காசுகள் காணாமல் போய்விட்டன. மாணிக்கத்திற்கு சுந்தரம் என்ற நண்பன் இருந்தார். மாணிக்கம், சுந்தரத்தை சந்திப்பதற்காக அவர் வீட்டுக்குச் சென்றான். அவரிடம் தன்னிடமிருந்த முப்பது பொற்காசுகள் தொலைந்து போய்விட்டது என்று கூறினான். சுந்தரம் மிகவும் நல்லவர். மாணிக்கத்திற்கு ஆறுதல் கூறினார். மாணிக்கம் தன் வீடு திரும்பி விட்டான்.

சிறிது நேரம் ஆனதும் சுந்தரத்தினுடைய மகள் கல்யாணி வெளியே போய் விட்டு வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது வழியில் சில பொற்காசுகள் விழுந்து கிடப்பதைக் கண்டாள். அதனை சேகரித்து எடுத்துக் கொண்டு வீடு வந்து சேர்ந்தாள். வீட்டுக்கு வந்ததும், கல்யாணி தன் தந்தை சுந்தரத்தினிடம், வரும் வழியில் தனக்கு முப்பது பொற்காசுகள் கிடைத்ததாகக் கூறினாள். சுந்தரத்தின் முகம் மலர்ந்தது. உடனே மாணிக்கத்திற்கு சொல்லி அனுப்பினார். மாணிக்கமும் உடனே சுந்தரத்தின் வீட்டுக்கு வந்தான். மாணிக்கத் திடம், நடந்ததைக் கூறி, சுந்தரம் முப்பது பொற்காசுகளை

மாணிக்கத்திடம் கொடுத்தார். இதனைப் பெற்றுக் கொண்ட மாணிக்கம் பொற்காசுகளை எண்ணிப் பார்த்து விட்டு, பத்து பொற்காசுகள் குறைவாக இருக்கிறது. உங்கள் மகள் எடுத்துக் கொண்டுவிட்டாள். அதையும் கொடுத்துவிடச் சொல்லுங்கள் என்றான்

மாணிக்கம். சுந்தரத்திற்கு என்ன சொல்வதென்றே தெரிய வில்லை. தனது மகள் கல்யாணி கண்டெடுத்து வந்த பொற்காசுகள் இவ்வளவுதான். இதிலிருந்து அவள் ஒரு காச கூட எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றார் சுந்தரம் மகள், மீது சுந்தரத்திற்கு அவ்வளவு நம்பிக்கை இருந்தது. ஆனால் மகா கஞ்சனாகிய மாணிக்கம், நண்பர் என்றும் பாராமல், பத்து பொற்காசுகள் குறைகிறது. அதைக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும் என்று பிடிவாதம் பிடித்தான். என் மகள் பொய் சொல்லமாட்டாள். வேறெதுவும் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார். மாணிக்கம் பொற்காசுகளை அங்கேயே விட்டுச் சென்று விட்டான். நேராக, மாணிக்கம் நீதிபதியிடம் சென்று தனது நண்பர் சுந்தரத் தினுடைய மகள் பத்து பொற்காசுகளைத்தர மறுக்கிறாள் என்று கூறி புகார் செய்தான். இதைக் கேட்ட நீதிபதி சுந்தரத்தையும், அவரது மகள் கல்யாணியையும் வர வழைத்து விபரம் கேட்டார். கல்யாணி சொன்ன விவரங்களைக் கேட்டறிந்த நீதிபதி திருப்தியடைந்தவராக, மாணிக்கத்தை சந்தேகித்தார். சில கேள்விகளையும் கேட்டறிந்த பின்னர். மாணிக்கத்திடம், உங்களிடமிருந்து தொலைந்து போன பொற்காசுகள் எத்தனை என்று கேட்டார். இதற்கு மாணிக்கம் நாற்பது என்றான். உடனே நீதிபதி உங்கள் நண்பர் சுந்தரத்தின் மகள்

கல்யாணி கண்டெடுத்த பொற்காசுகள் முப்பது. ஆதலால், இது நீங்கள் தொலைத்து விட்ட பொற்காசுகள் அல்ல. யாராவது நாற்பது பொற்காசுகளைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தால், உங்களுக்குச் சொல்லி அனுப்புகிறேன். நீங்கள் போகலாம் என்றார் நீதிபதி.

மாணிக்கம் இதைக் கேட்டு அதிர்ச்சி அடைந்தான். ஏமாந்துவிட்டேன் என்று அவன் மனம் கூறியது. என்றாலும் மாணிக்கம் நீதிபதியிடம் என்னிடமிருந்து தொலைந்து போன பொற்காசுகள் முப்பதுதான். ஆனால்

நாற்பது என்று பொய் சொல்லிவிட்டேன். மன்னிக்க வேண்டும் என்றான்.

இதைக் கேட்ட., நீதிபதி மாணிக்கம் சொன்னதைக் கேட்டும் கேட்காதவர் போல் இருந்து விட்டார். மாணிக்கத்திற்குக் கிடைத்த பொற்காசுகளும், தன்னுடைய நயவஞ்சகத் தின் காரணமாக, கிடைக்காமல் போய்விட்டது. ஆனால் நேர்மையான குணமுள்ள கல்யாணிக்கு எதிர்பாராமல் கிடைத்த பொற்காசுகள், நேர்மைக்குக் கிடைத்த பரிசு என்று கூறலாமல்லவா?

உய்யு\ய்யு

பி.கு. சகுந்தலா, நாகர்கோவில்

அன்பு எனும் மூன்றெழுத்தில் அனைவரின் அன்பைப் பெற்றிடுவோம்
அமைதி எனும் மூன்றெழுத்தில் அகிலத்தில் அமைதி நிலை நாட்டிடுவோம்
ஆத்மா எனும் மூன்றெழுத்தில் ஆத்ம தர்மம் காத்திடுவோம்

இனிமை எனும் மூன்றெழுத்தில் இனிய வார்த்தை பேசிடுவோம்
ஈதல் எனும் மூன்றெழுத்தில் ஈசன் அறிமுகம் தந்திடுவோம்
உனது எனும் மூன்றெழுத்தில் எனதொன்றுமில்லை என நிமித்தமாகிடுவோம்
ஊக்கம் (ம்) மெனும் மூன்றெழுத்தில் ஆர்வம் உற்சாகத்தில் பறந்திடுவோம்

எளிமை எனும் மூன்றெழுத்தில் இயல்பாய் எளிமை கடைப்பிடிப்போம்
ஏழ்மை எனும் மூன்றெழுத்தில் ஏழைபங்காளன் குழந்தை என்றிடுவோம்
ஐயம் எனும் மூன்றெழுத்தில் ஐயம் ஏதுமில்லை சத்தியமே ஜெயம் ஆகிடுமே

ஒன்று எனும் மூன்றெழுத்தில் தந்தை ஒருவரன்றி வேறுயாருமில்லர் என்றிடுவோம்
ஓய்வு எனும் மூன்றெழுத்தில் ஓசையில்லா உலகில் ஓய்வாக நாம் இருந்திடுவோம்

தூய்மை எனும் மூன்றெழுத்தில் தூயவர்கள் ஆகிடுவோம்
பணிவு எனும் மூன்றெழுத்தில் பெருந்தன்மையுடன் நடந்திடுவோம்

குணம் என்னும் மூன்றெழுத்தில் நற்குணத்தை நாளும் கொண்டிடுவோம்
பண்பு எனும் மூன்றெழுத்தில் நற்பண்புகள் நமதாக்கிவிடுவோம்

சிவம் எனும் மூன்றெழுத்தில் நித்தம் புதுமை அனுபவம் செய்திடுவோம்
ஞானம் எனும் மூன்றெழுத்தில் ஞாலத்தின் ராஜா ஆகிடுவோம்
யோகம் எனும் மூன்றெழுத்தில் யோக யோகேஸ்வரர் ஆகிடுவோம்

StTi xL° u
L[gEVm
©.i. NYoS

பண்டைய கால மக்கள். மேலும்
வாழ்வாதார மாகவும்
மதிக்கப்பட்டது. ஆனால்

தேச தந்தை காந்திஜி கூறியிருந்தார் -

ஏழ்மையான இந்துஸ்தானம் சுதந்திரம் அடைந்து விடலாம் ஆனால் பண்பாட்டினை இழந்து சுதந்திரத்தை பெற்றுத் தருவது கடினமானது.

நல்ல பழக்கங்களினால் கலாச்சாரமும், பண்பாடும் மேலும் நற்செயல்களினால் பெருமையையும் ஏற்படுத்த முடியும். இன்று பாரத தேசம் மட்டுமல்லாது. ஏனைய உலக நாடுகளின் பக்கம் நம்முடைய பார்வையை தவழ விடுவோமேயெனில் தென்படுவது யாதெனில், நாலாபுறமும் வேற்றுமையும், தவறான செயல்கள், வன்முறை, தீய பழக்க வழக்கங்களையும் பற்றிய செய்திதான் காணக்கிடைக்கின்றது. மனிதனின் பார்வை யானது பண்புகளின் பக்கமிருந்து விலகி பெளதீக பொருட்களின் பக்கம் ஆடம்பரத் திலும் அதிகரித்துக் கொண்டிருப்பதைக் காண முடிகின்றது. பண்பாடும், கலாச்சாரமும் பல்வேறு நிலையில் தூஷிக்கப்படுவதை கண்கூடாக பார்க்க முடிகின்றது.

தேசத்தின் உயர்வு :

நமது கலாச்சாரத்தின் மணிமகுடமாக திகழ்ந்தது விவசாயமே. முதலாவதாக விவசாயமும், இரண்டாவது வியாபாரமும், பிறகு அரசு வேலை என்றிருந்தது. விவசாயத்தையும், நில புலன்களையும் உத்தமமான பார்வையுடன் மதித்தனர்

இந்நிலை மெது மெதுவாக தலை கீழாக மாறத் துவங்கி முதலாவது வரிசையில் வேலையும், இரண்டாவது வியாபாரமும் கடைசியில் தான் விவசாயம் என்று சொல்லும் நிலைக்கு கொண்டு வரப்பட்டு விட்டது. அதிக விலையில் விவசாய நிலங்களை விற்பனை செய்வதில் முனைப்பாகி விட்டனர் மேலும் வீட்டுப் பிராணிகளும் கூட விற்பனை பொருட்களாக்கப்பட்டு விட்டது. வீட்டு செல்ல பிராணிகளை நன்றாக வளர்க்கிறார்கள் பின்னர் கசாப்பு கடைக்காரரிடம் விற்பனை விடுகிறார்கள். இத்தேசத்தின் உயர்வாக பிராணிகளை மதித்தனர் அக்கால மன்னர்கள், அதாவது சிபி சக்கரவர்த்தி, சித்தார்த்தர் போன்றோரின் வாழ்க்கை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். ஆனால் இன்றைய நிலையோ, மாமிசமும் அதற்குண்டான நிலையின் பக்கமே மனிதன் கவனமாக இருக்கிறான். சீன வலையை பயன்படுத்தி மீன்களையும், கடல் வாழ் உயிர்களையும் பிடிக்கப்பட்டு விடுவதால் நீர் நிலைகள் மாசுபட்டுக் கொண்டே சென்று கொண்டுள்ளது. அகிம்சையின் பலத்தினால் மகாத்மா காந்திஜி இராம ராஜ்ஜியத்தை கற்பனை செய்தார். ஆனால் இன்றைய மனிதனோ வன் முறையின் உதவியை நாடிச் சென்று கொண்டு இருக்கிறான்.

ஊடகங்கள் :

ஊடகங்கள் வாயிலாகவும் கலாச்சார

சீர்கேடு அதிகரித்துக் கொண்டே உள்ளது என்பதை நாம் அனைவரும் கவனிக்கத் தவறவில்லை. மன மகிழ்விற்காகவும், கேளிக்கைக்காகவும் அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஊடகங்கள் (பத்திரிகை மற்றும் பிற நவீன ஊடகங்கள்) உணர்ச்சியை தூண்டும் வண்ணமாகத்தான் உள்ளது. அமெரிக்காவில் உள்ள குழந்தைகள் நாள் ஒன்றிற்கு ஆயிரம் வன்முறை நிகழ்வுகளை பல்வேறு சேனல்கள் வாயிலாக பார்க்கிறார்கள் என்று கணக்கெடுப்பு குறிப்பிடுகிறது. ஆகவே இதன் விளைவாக வன்முறையை விளை யாட்டாக புரிந்துக் கொண்ட ஒரு குழந்தை தனது பள்ளியில் ஒத்திகை பார்ப்பதாக நினைத்து சக மாணவர்களை எமராஜனிடம் சென்று சேர்த்த பல்வேறு செய்திகளை பத்திரிக்கைகள் வாயிலாக படித்திருக்கக்கூடும். இளம் தலை முறையினர் ஊடகங்களின் காட்சிகளைப் பார்த்து அது தன் சொந்த வாழ்க்கையிலும் அவ்வாறே நிகழ வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினால் தவறுகளை செய்து விட்டு பின்னர் வருத்தம் கொண்டிருப்பதை காண முடிகின்றது.

புத்தர் பிரான் கூட கூறியுள்ளார் -

ஆசை தான் துன்பத்திற்கு காரணம். ஆசைகளின் காரணமாக தீங்குகளும் அதிகரித்து விட்டது. விருப்பம் நிறைவேறாத போது தற்கொலை, சண்டை பகைமை மற்றும் போதை பொருட்களுக்கு அடிமையாகுவது நடைபெறுகிறது.

பெண்களின் நிலை :

முன்னர் குடும்பத் தலைவர் ஒருவர் மட்டும் வருமானம் ஈட்டுபவராக இருப்பார். குடும்பத்தின் மொத்த உறுப்பினர்களுக்கும் அந்த வருமானத்தில் குடும்ப பரிபாலனம் நடக்கும், ஆனால் இன்றோ குடும்பத்தில் உள்ள எத்தனை பேருடைய சம்பாத்தியம்

இருந்தாலும் கூட ஈடு செய்ய கஷ்டப்படும் சூழல் தான் நிலவுகிறது, ஏனெனில் மகளிர் பேஷன் எனப்படும் நவ நாகரீகத்தை நாடுகின்ற ஒரு தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலை வெகுவேகமாக உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக, உண்மைக்கலாச்சாரம் கலப்படமாகிக் கொண்டிருப்பதும் கண்கூடு.

கல்வி :

இன்றைய கல்வி முறையானது ஒழுக்கத்திற்கு முதல் இடம் என்ற நிலை மாறி, பணத்திற்கு முதல் இடம் இதற்கான கல்வித் திட்டம் அவசியம் என்ற நிலை உருவாக்கப் பட்டு விட்டது. ஆசிரியர்களின் மீது பய பத்தியும், மரியாதையும், கொண்டிருந்த காலம் மாறி மாணவர்களின் மீது ஆசிரியர்கள் பயம் கொள்ளும் நிலையாக உள்ளது. இளம் மாணவ சமுதாயமும் பண்புகள் கொண்ட வாழ்க்கை பாதையிலிருந்து மாறி வேறு திசையில் சென்று கொண்டிருப்பதை கண்கூடாக பார்க்கிறோம்.

அரசியல் அமைப்பு :

நீதி நெறிகள் : சட்டம் ஒழுங்கு வழுவாத தாக இருந்த அரசியல் அமைப்பு நன்னடத்தை மற்றும் உயர்ந்த பண்புகள் வளர்வதை ஊக்குவித்தல் என்பது அரிதாகி விட்டது.

இவ்வாறு பிற துறைகளிலும் எடுத்துக் கொள்ள வோமெயெனில் நிர்வாகம், விஞ்ஞானம், மருத்துவம் போன்றவற்றிலும் கூட பண்புகளின் தாழ்வு நிலை ஏற்பட்டுள்ளதை பார்க்க முடிகிறது.

இப்பொழுது கேள்வி எழுகின்றது அல்லவா, இந்த நிலையை எவ்வாறு மாற்றி அமைப்பது? மாற்றி அமைப்பவர் யாராக இருக்கக்கூடும்?

ஓர் உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். உங்களுடைய கையில் வாசனைத் திரவியம் தடவப்பட்டுள்ளது என வைத்துக் கொள்வோம்,

நீங்கள் எந்தப் பொருளைத் தொட்டாலும் அதிலும் அவசியம் நறுமணம் வீசும் அல்லவா! அவ்வாறாகவே நற்பண்பு களின் உறைவிடமாக இருப்பது ஆத்மா. மனித ஆத்மா ஸ்தூலமான இந்திரியங்களின் ஆதாரத்தில் செயல் புரிகிறது. ஆகவே தன்னை ஓர் ஆத்மா என புரிந்து கர்ம இந்திரியங்களின் மூலமாக காரியத்தை செய்யும் போது ஞானம், அன்பு, அமைதி, தூய்மை, ஆனந்தம், போன்ற குணங்கள் மேலும் சக்திகள் மனிதனின் ஒவ்வொரு செயலிலும் வெளிப்படுவதை அனுபவம் செய்யலாம்.

குணங்கள் எனும் வாசனை திரவியத்தின் நறுமணம் தனக்கு மட்டுமல்லாது பிறர் வரையிலும் நுகரப்படும் மற்றும் தீய குணங்களின் துர் நாற்றம் விலகி விடும். நற்குணங்களின் ஊற்று பரமபிதா பரமாத்மா, ஒரே ஒரு மகா மந்திரத்தை நமக்கு தருகின்றார்.

ஒவ்வொரு காரியத்தையும் ஆத்மீக உணர்வுடன் செய்யுங்கள், பரமாத்மா சிந்தனை கொள்ளுங்கள். பரமாத்மா நினைவும் மேலும் உடலை இயக்கும் ஆத்மாவின் நினைவும் இருக்க வேண்டும். இந்த உணர்வானது செயலில் தூய்மையை அதிகரிக்கும் மேலும் நல்ல தொடர்புகளை ஏற்படுத்தவும் செய்கிறது. பாவத்தின் பாளை நிரம்பி வழியும்

வேளையில் பரமாத்மா சிவன் அவதரித்து கூறும் மகாவாக்கியத்தில் அவசியமானவற்றை யாவது நடைமுறையில் கொண்டு வர முயற்சிப்போம்.

1. செயலில் கவனம் கொள்ள வேண்டுவன :-

குணத்தை கிரகிக்கும் பார்வை, நேர்மறை யான எண்ணங்கள், சகிப்புத் தன்மை, சுயமரியாதை மற்றும் பிறருக்கும் மரியாதை அளித்தல், மனதின் தூய்மை, எளிமை, இனிமையான வார்த்தைகள், பார்வை - உணர்வில் சத்தியத் தன்மை, கம்பீரம்.

2. ஆத்மீக முன்னேற்றத்தில் கவனம் கொள்ள வேண்டுவன.

ஈஸ்வரிய பாலனை, இறை நம்பிக்கையில் உறுதி, ஆத்ம சிந்தனை, பரமாத்மா சிந்தனை, ஒரு நிலைப்பாடு, பரோபகாரம், திருப்தி மற்றும் கருணை கொள்ளுதல். ஆகவே எந்த ஒரு மனிதன், எத்துறையில் வெற்றி பெற விரும்பினாலும் சரி, நற்பண்புகளை தனதாக்கிக் கொண்டு இருப்பார் எனில் வெற்றி பெறுவதுடன் மட்டுமல்லாது நற்குணங்களை பரப்பும் செய்தியாளராகவும், பிறருக்கும் புதிய பாதையை காட்டுபவராகவும் ஆகிவிடுகிறார்.

UBC \ ®

ஆத்மாவின் பயணம், காலத்தையொட்டிய பயணம். பிறப்பிலிருந்து இறப்பை நோக்கிச் சென்று, மீண்டும் பிறக்கின்றோம். எத்தனை பிறவிகள் எடுத்தாலும், மனித உடலில்தான் பிறக்கின்ற பல பிறவிகளில் இடம் மாறலாம், தேசியம் மாறலாம், எதிர்காலம் பற்றித் தெரியாது. இறந்த காலம் மறந்து போகிறது. காலப்போக்கில்.

இதற்குமுன் எந்த உடலில் பிறந்தோம், எந்தப் பெயரில் வாழ்ந்தோம் தெரியாது. ஆனால் நாம் நம் கர்மத்தின் மூலம் எதைத்தேடி வைத்திருக்கிறோமோ அதன்படி பிறக்கின்றோம். இது நிச்சயம். ஏனெனில் கர்மவிதி பாரபட்சமற்றது. ஆதலால் நம் எதிர்காலம் என்பது நமக்கு வெகுமதியாகக் கிடைப்பதில்லை.

தாதா லேக்ராஜ்

பிதா ஸ்ரீ பிரம்மா ஆனார்

ச ர் வ

த ர் ம
பிதாக்களுக்கும்
ஆதி பிதா
பி தா ஸ்ரீ
பிரஜாபிதா
பிரம்மா தன்
பூத உடலைப்
பிரிந்து ஒளி
உடல் தரித்து

ஆன்மீகத்தின் உச்சநிலையான சூட்சும பரிஷ்தாவாக உயர்ந்த நாள் 1969ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 18. ஆன்மீகத் தொண்டு மூலம் உலக மறுமலர்ச்சி காண வேண்டுமென்ற உன்னத நோக்கோடு, உலக முழுவதிலும் நிறுவனமாகியுள்ள பிரஜாபிதா பிரம்மா குமாரிகள் ஈஸ்வரிய விஷ்வ வித்யாலயம், ஒவ்வொரு ஆண்டும், இந்நாளை புனித நினைவு நாளாக அனுசரித்து வருகிறது. ஆதலால் இந்த 2011ம் ஆண்டு ஜனவரி 18ம் நாள் 42வது நினைவு நாளாகும்.

இதில் என்ன விசேஷம்? உண்மையில் இது பற்றி உலகில் இன்னும் பெரும்பாலோர் அறியவில்லை. பூலோக வரலாற்றில் ஒரு மகத்தான சகாப்தம் மலர்வதற்கு முன்னோடியாக, ஆதாரமாக, அஸ்திவாரமாக ஒருவர் இருந்தார். அவர் மற்ற மனிதரைப்போலவே பிறந்தார், வளர்ந்தார். ஆனால் தான் பெற்ற உடலைப்பிரிய வேண்டிய தருணம் வந்தபோதோ அவர் தேவர்களுக்கெல்லாம் ஆதி தேவனாக, சொர்க்க சாம்ராஜ்யத்தின் முதலாம் அரியணைக்கு உரிமை பெற்றவராகியிருந்தார். இந்த உடலில் இங்கிருந்து ஆற்ற வேண்டிய தொண்டு முடிந்தது. என்றாலும் உலகளவில் ஆற்ற வேண்டிய தொண்டு இன்னும் அப்போது பாக்கியிருந்தது. இதற்கு இப்போதிருந்த உடல் பயன் படாது. ஆகவே

அதற்கான வேறு உடலைத் தரிக்க வேண்டிய அவசியம் உண்டாயிற்று. உரிய தருணம் வந்தபோது, ஊனுடலைத் துறந்தார். ஒளி உடலைத் தரித்தார். தொண்டு தொடர்ந்தது. ஆதலால் பிரிந்தாலும் பிராயமலே இருக்கின்றார். துன்பம் நிறைந்த இன்றைய உலகம் பேரின்பம் நிறைந்த மலர்ச் சோலையாக மாறும் வரையிலும், இறைவனுக்கு இந்த ஆதாரம் தேவை. அப்படியானால் இது எது வரை? வாழ்க்கைப் பள்ளியில் நாம் இன்னும் கற்றுக் கொண்டு தானிருக்கிறோம். பரீட்சையும் எழுதுகிறோம். முழுப்பரீட்சையும் எழுதிவிட்டால் முடிவுகள் தெரிந்துவிடும்.

பிரஜாபிதா பிரம்மா என்று சிவபரமாத்மாவால் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட இவர் யார்? இவரது இயற் பெயர் லேக்ராஜ். 1876ம் ஆண்டு சிந்து மாகாணத்தில் வல்லபாச் சாரியார் கிருபாளானி குடும்பத்தில் இவர் பிறந்தார். இவருடைய தந்தை ஒரு பள்ளி ஆசிரியர். எளிமையான குடும்பம். இவர் பெற்ற உலகாயத கல்வியறிவு சாதாரணமான ஒன்று தான். ஆனால் இவர் பெற வேண்டு மென்று இவருக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்த ஆன்மீக ஞானமும் பாக்கியமும் அசாதாரணமான ஒன்று. மனித குலத்தில் பிறந்த வேறெவருக்கும் இந்த பாக்கியம் கிட்டவில்லை. ஏன்? இவ்வளவு பெரிய பாக்கியம் பெறுவதற்கு உரிமையாளன் ஆவேன் என்று இவரே கூட அறிந்திருக்கவில்லை. மனிதன் தன்னைப் பற்றிக் கூட அறிந்து கொள்ள முடியாதவனாக இருக்கின்றான். ஆனால் இறைவன் எல்லா வற்றையும் அறிந்தவராக இருக்கின்றார்.

லேக்ராஜ் என்ற இந்த மனிதர் கற்ற கல்வி குறைவு தான். ஆனால் இவரிடமிருந்த உள்ளார்ந்த அறிவுக்கூர்மை அசாத்தியமானது

என்பது பிறகு தான் தெரிய வந்தது. இளமைக் காலத்திலேயே இவரிடம் பல நற்பண்புகள் குடி கொண்டிருந்தன. இவரிடமிருந்த தாராள குணம், கருணையுள்ளம், அடக்கம், இனிய சபாவம், அனைவரையும் கவரும் கம்பீரம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதன் காரணமாக இவருடைய முயற்சிகள் ஒவ்வொன்றும் இவருக்கு வாழ்க்கையில் வெற்றியைத் தேடித் தந்தன. விரைவிலேயே பிரசித்தி பெற்ற வைர வியாபாரியாகி பெரும் செல்வந்தருமானார். பக்தியில் மிகுந்த சிரத்தையுடையவர். ஆதலால் அடிக்கடி சத்சங்கங்களைக் கூட்டி பிரபலமான சாது சந்நியாசிகளை அவ்வப் போது வரவழைத்து பொது நலத் தொண்டும் செய்து வரலானார். இவரிடமிருந்த இத்தகைய சிறப்புகளின் காரணமாக விரைவிலேயே இவர் தாதா லேக்ராஜ் என கௌரவமாக அனைவராலும் அழைக்கப்படலானார்.

1936ம் ஆண்டு தொடங்கியது. அப்போது இவருக்கு வயது அறுபது. தாதாவின் துணைவியார் திருமதி யசோதா, இப்பொழுது நாம் ஒரு ஏகாந்தமான இடத்திற்குச் சென்று வானப்பிரஸ்தியாக வாழ்வேம் என்றார். வானப்பிரஸ்தியாக வாழ்வேம் என்றார். இதற்கு தாதா இன்னும் பல நூறு ஆயிரங்கள் வருமானம் ஈட்டிய பின்னர் தேவைப் படுபவர்களுக்கெல்லாம் தானம் செய்து விட்டு, பிறகு இறைவனுடைய நினைவில் காலம் கழிக்கலாம் பொறுத்திரு என்றார். ஆனால் மனிதன் ஒன்றை நினைக்க, தெய்வம் ஒன்றை நினைத்தது என்ற பழ மொழிக்கிணங்க, தாதாவின் மனதில் விவரிக்க ஒண்ணாத ஆழமான அமைதியும், தெளிவும் உண்டாயிற்று. ஏதோ ஒரு புதுமையான அனுபவம். ஆனால் அது என்ன வென்று அவருக்குப் புரியவில்லை. அது முதல் தாதா தனிமையை விரும்பினார். ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கினார். தான் பெறுகின்ற இந்த அனுபவங்கள் ஆன்மீக அனுபவத்தின் ஆரம்ப

கட்டம் என அறிந்து கொண்டாலும் அதற்கான காரணம் தெரியவில்லை. என்றாலும் சத்தியத்தை அறியும் ஆவல் அதிகரித்தது. தனிமையில் அமர்ந்து உடல் உணர்வுகளைக் கடந்து தூய்மையான ஆத்மா வாக, பரிசுத்த ஒளியாக, பேரானந்தக் கடலில் மிதப்பதாக அனுபவம் ஏற்பட்டது. அவ்வப்போது பல தெய்வீக காட்சிகளையும் கண்டார். இவை யெல்லாம் தன்னுடைய குருவின் ஆசியால் தான் கிடைத்தது என்று முதலில் நம்பினார். பிறகு இதற்கெல்லாம் குரு காரணமல்ல என்ற முடிவுக்கு வந்தார். இதனால் தாதாவின் மனம் குருவிடமிருந்து விலகி, கடவுளின் பக்கமாக திரும்பியது. சகல ஆஸ்திகளையும், அனுபவங் களையும், அதிகாரத்தையும் அளிக்க வல்லவர் கடவுள் ஒருவரே என உணர்ந்தார். எனினும் இத்தகைய அனுபவம் எதனால் உண்டாகிறது என்பதை இன்னும் இவரால் தெரிந்து கொள்ள இயலவில்லை. இதற்காக தினந்தோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் அமர்ந்து பகவானுடைய சிந்தனையில் மூழ்கினார். இதன் காரணமாக அடைந்த அனுபவங்கள் இவரை முற்றிலுமாக மாற்றிவிட்டது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் தாதா தன்னுடைய குடும்பத்தாருக்கு கடிதங்கள் எழுதினார். இவை புதுமையாகவும், வித்தியாசமாகவும், வியப்பளிப்பதாகவும் இருந்தது. கடிதத்தைப் படித்த பிறகு தாதாவுக்கு புத்தி சுவாதீனமில்லையோ என்று கூட நினைத்தனர். ஆனால் தாதாவின் கடிதத்தில் எழுதப்பட்ட வாக்கியங்களோ, ஆணித்தரமாக இருந்தன. அதில் அடைய வேண்டியதை அடைந்து விட்டேன், இனி அடைய வேண்டியது பாக்கி எதுவுமில்லை என்பதாக இருந்தது. இதன் பிறகு தாதா வியாபாரத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விட்டார். தாதா, தான் கண்ட காட்சிகளின் உட்பொருளை அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு, ஆழ்ந்த சிந்தனையில் ஈடுபடலானார்.

இத்தகையதொரு சூழ்நிலையில் ஒரு நாள்

இவருடைய இல்லத்திற்கு இவருடைய குரு வருகை தந்தார். எப்போதும் போல தாதா அவரை வெகு விமரிசையாக வரவேற்று சகல மரியாதைகளையும் செய்தார். சத்சங்கம் கூடியது. குரு சொற்பொழிவு செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது இரவு நேரம். குருவின் உபந்நியாசம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது திடீரென தாதா எழுந்தார். வேகமாக தமது அறையை நோக்கிச் சென்றார். இதுவரை யிலும் தாதா இவ்வாறு நடந்து கொண்டதேயில்லை. ஏதோ ஒரு முக்கியமான காரணமாகவே தாதா அவ்வாறு நடந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். இதனைக் கண்ணுற்ற இவருடைய மருமகள் தாதி பிரிஜேந்திரா காரணத்தை அறிய விரும்பி அவரைப்பின் தொடர்ந்தார். அன்றைய தினம் சத்சங்கம் கூடியிருந்தபோதே தாதாவிடம் ஏதோ ஒரு மாற்றம் இருப்பதை இவர் கவனித்தார். ஆதலால் தாதாவினுடைய அறைக்குச் சென்றார். அங்கு தாதா ஆழ்ந்த சிந்தனையில் அமர்ந்திருந்தார். அவருடைய கண்கள் ஒளிவீசத் துவங்கின. அவருடைய முகமும் பேரொளியாகப் பிரகாசிக்கத் தொடங்கியது. அறை முழுவதும் ஒளிவெள்ளம். அந்த நேரத்தில் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவரிடமும் ஒரு அசாதாரண அனுபவம் ஏற்படுவதை தாதி பிரிஜேந்திரா உணர்ந்தார். தாதாவின் உடுகள் அசைந்தன. மெல்லிய குரல் ஒலித்தது. பிறகு ஒலி அதிகரித்தது. இந்த அனுபவம் அவருக்கு அச்சத்தை அளிக்கவில்லை. வியப்பாகவே இருந்தது. தாதாவின் வாய் மொழியாக வந்த வார்த்தைகள் இது தான்.

நிஜானந்த சொரூபம் சீவோஹம், சீவோஹம்

பிரகாச சொரூபம் சீவோஹம், சீவோஹம்

ஞான சொரூபம் சீவோஹம், சீவோஹம்

இது வரையிலும் தான் பார்த்த அந்த அதிசய ஒளியும், காட்சியும் தனது மனதை விட்டு அகலவேயில்லை என்கின்றார் தாதி பிரிஜேந்திரா. அவர் மேலும் கூறுகின்றார்:

சற்று நேரம் கழிந்த பின்னர் தாதா மெதுவாக கண்களைத் திறந்தார். வியப்புடன் சுற்று முற்றும் பார்த்தார். தாதா நீங்கள் என்ன தேடுகிறீர்கள் என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர் நான் ஒரு பேரொளியைக் கண்டேன். அது மாபெரும் சக்தி. பிறகு ஒரு புதிய உலகின் காட்சி கண்டேன். வெகு தொலைவிற்கு கப்பால் ஒருவர் இருக்கின்றார். அங்கு பல நட்சத்திரங்கள் இருக்கின்றன. அங்கிருந்து சில நட்சத்திரங்கள் கீழ்நோக்கி வந்தன. அவை பூமியை அடைந்தவுடன் ராஜகுமாரனாகவும், ராஜகுமாரியாகவும் மாறுவதைக் கண்டேன். ஒளி மிகுந்த அந்த சக்தி, நீ அத்தகைய உலகைப் படைக்க வேண்டும் என்று கூறியது. ஆனால் அந்த உலகை எப்படி உருவாக்குவது என்பதைக் கூறவில்லை என்றார்.

இதன் பிறகு தாதா இதைப்பற்றி ஆழமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். பரமாத்மா தான் தன் உடலில் பிரவேசம் செய்திருக்கிறார் என்பதையும், அவர் சீவோஹம், சீவோஹம் என்று கூறியதால் அவர் சிவபரமாத்மா என்று உணர்ந்தார். சிவபரமாத்மாவுக்கு புதிய உலகப் படைப்பில் தான் கருவியாக இருக்க வேண்டும் என்பது தாதாவுக்கு மெல்ல, மெல்ல புரிய ஆரம்பித்தது. தாதா என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை பரமாத்மா அவ்வப்போது அவரில் பிரவேசமாகி வழிகாட்டிக் கொண்டேயிருந்தார். இவ்வாறாக, தாதா சிவபரமாத்மாவின் ஒப்பற்ற ரதமாகி விட்டார்.

முதன் முதலாக சிவபாபா (சிவபரமாத்மா) திடீரென சம்பூரண தூய்மை பற்றியும், அனைவரும் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதன் அவசியம் பற்றியும் உணர்த்தினார். அப்போது தாதாவுக்கு இது முற்றிலும் புதுமையான செய்தியாக இருந்தது. ஏனெனில் அப்போது உலகம் முழுவதும் முழுமையாகவே தேகாபிமானத்தில் மூழ்கிக் கிடந்த நேரம். ஆதலால் பிரம்மச்சர்யம் அவசியம் என்பதை

மக்கள் ஏற்பது என்பது எளிதானதல்ல. எனினும் சொல்வது யார்? சிவபாபா. பிரம்மா பாபா எந்த ஒரு தயக்கமும் காட்டவில்லை. சத்சங்கத்தில் தூய்மை பற்றி வலியுறுத்தி சொற்பொழிவாற்றினார். இதனை தொடர்ந்து வந்த எதிர்ப்புகளையெல்லாம் தாதா சகித்துக் கொண்டார். அந்த சக்தி தாதாவிடம் வியக்கத்தக்க அளவில் இருந்தது. காமம், கோபம், பேராசை ஆகியன நரகத்தின் வாயில்கள் என்று கீதை அறிவுறுத்துகிறது. ஆதலால் இதிலிருந்து அனைவரும் விடுதலை பெறுங்கள் என்று தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டேயிருந்தார். என்றாலும் மக்களுக்கு எளிதாக ஏற்றுக் கொள்கின்ற துணிவோ, மனப்பக்குவமோ ஏற்படவில்லை. மாறாக வெகுண்டெழுந்தனர். போர்க்கொடி தூக்கி விட்டார்கள். இதுவரையிலும் தாதாவினுடைய ஆன்மீக சொற்பொழிவுகளைக் கேட்பதற்கு வந்து கொண்டிருந்த ஒரு சில பெண்மணி களையும், இவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு மாறாக, வலுக்கட்டாயமாக போகக் கூடாது என்று தடுத்து நிறுத்திவிட்டனர். இதன் காரணமாக பல குடும்பங்களில் ஒரு அசாதாரணமான சூழ்நிலை உருவாயிற்று. ஏனெனில் சொற்பொழிவுகளுக்குச்சென்று வந்து கொண்டிருந்த பெண்மணிகளும், இளைஞர் களும் கூட ஆன்மீக இரகசியங்களை புரிந்து கொண்டு அதைப்பற்றி உணர்ந்தவர்களாக இருந்ததால் தங்கள் கொள்கையிலிருந்து விலகி மீண்டும் பழைய தேகாபிமான வாழ்க்கை முறைகளை ஏற்றுக் கொள்வதென்பது இவர்களால் முற்றிலும் முடியாத காரியம். அதே சமயம் பழைய சம்பிரதாயங்களில் ஊறிப்போன முதியோர்களுக்கு தங்களுடைய குழந்தைகளின் போக்கு விந்தையாகவும், விபரீதமாகவும் பட்டது. இவர்கள் அனாவசியமாக திசை மாறிச் செல்கிறார்கள் என்றே முடிவு செய்து விட்டனர். இதனால் குடும்பங்களில் குழப்பம் உண்டானது. இந்த சூழ்நிலை மாறாமலும், அதிகமாகிக் கொண்டுமிருந்தது. ஆகையால் சமூக ரீதியான பலப்பரிட்சையாக உருவெடுத்தது. சத்சங்கத்

திற்கெதிராக, குறிப்பாக தாதாவுக்கு எதிராக அவதூறுகளை அள்ளி வீசினர். பொய்ப் பிரச்சாரம் செய்தனர். மக்களிடையே வெறுப்பைத் தூண்டி விட்டனர். மறியலில் ஈடுபட்டனர். அரசியல் ரீதியாகவும் பயமுறுத்தினர். ஆனால் சத்தியத்தின் சக்தி வலுவா யிருந்தது. இந்த சமயத்தில் தாதா இப்படிக்கூறினார். இவற்றையெல்லாம் நான் செய்வதாக அப்பாவிமான மக்கள் தவறுதலாக எண்ணுகின்றனர். செய்வதெல்லாம் சிவபாபா தான். நான் ஒரு கருவி மட்டுமே என்றார்.

இவ்வளவு சூறாவளிக்கிடையேயும் வாழ்க்கையில் தூய்மையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பது கடவுளின் கட்டளை என்று முற்றிலுமாக உணர்ந்து கொண்ட சிலர் தாதாவையும், சத்சங்கத்தையும் விட்டு விலகவேயில்லை. சமுதாய அச்சுறுத்தலுக்குப் பயந்து சிறிது காலம் ஒதுங்கியிருந்த வேறு சிலரும் பிறகு துணிவோடு வந்து சேர்ந்து விட்டனர். இதன் காரணமாக எதிர்ப்பு சக்தி வலுவிழந்து ஓய்ந்தது. இத்தகைய எதிர்ப்பு இருந்த போதிலும் தாதா தான் செய்ய வேண்டிய கடமையிலிருந்து ஒரு நாளும் தவறவேயில்லை. ஏனெனில் அவருடைய புத்தி தீர்க்கமாக இருந்தது. அச்சம் என்பது கிஞ்சித்தும் இல்லை. மன உறுதி தளரவே யில்லை. மேலும் தாதாவிடமிருந்த ஒரு முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், அவர் இதை எந்த ஒரு சுயநல நோக்கோடும் செய்ய வில்லை என்பது தான். மக்கள் எல்லோருடைய ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்காக, சிவபாபாவின் கட்டளை எதுவோ, அதை துணிவோடும், முறையோடும் அக்கறையுடனும் நிறைவேற்றினார். ஆதலால் இவருக்கு ஒருபோதும் ஆவலோ, அச்சமோ இருக்கவில்லை. பெயர், புகழுக்கும் ஆசைப்பட வில்லை. மக்களின் விருப்பத்திற்காகவோ, அல்லது அவர்களைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவோ அவர் எதுவும் செய்யவில்லை. மாறாக சமுதாயத்தில் ஒழுக்கம் தாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறதென்றும், மூட நம்பிக்கைகளை

சட்டிக் காட்டவும் அவர் தவற வில்லை. இதற்காக அவருடைய சொற்பெழிவு களும் கூட மக்கள் மீது குறை காணும் நோக்கிலோ, புண்படுத்தும் நோக்கிலோ இருக்கவில்லை. மக்களை சரியான வழியில் திருப்ப வேண்டும் என்று கருணை யோடு கூடிய உயர்ந்த நோக்கமே இருந்தது. மேலும் தன்னிடம் குறை காண்போரை அன்புடன் வரவேற்று உண்மைகளை விளக்கி, அவர்களுடைய சந்தேகங்களையும் நிவர்த்தி செய்தார். ஏனெனில் சத்சங்கத்தினுடைய நோக்கமே மக்களுடைய அன்றைய வாழ்க்கை முறை களில் குறை கண்டு, வெறுப்பை வளர்ப்பதல்ல. மாறாக ஆன்மீக ரீதியான உண்மைகளை உணர்த்தி, ஆக்கபூர்வமாக சிந்திக்க வைத்து அவசியத்தை உணர்ந்து கடைப்பிடிக்க வழிகாட்டுவதாகும்.

தாதாவிடமிருந்த எளிமையும், பெருந்தன்மையும், துறவு மனப்பான்மையும் மக்களை எளிதில் கவர்வதாக இருந்தது. அவரை நாடி வந்தவர்கள் புத்துணர்ச்சி பெற்று, நம்பிக்கையுடன் திரும்பிச் சென்றனர். அக்காலத்தில் தாதா விரும்பியிருந்தால் வாழ்க்கை முழுவதும் சுகமாக வாழ்ந்திருக்க முடியும். வசதியிருந்தும், அந்த சுகபோக மெல்லாம் அவருடைய மனதை கறைப்படுத்த இயலவில்லை. ஆதலால் அவர் இயல்பாகவே, எளிமையாக அடக்கமாக வாழ்ந்து காட்டினார். இதன் காரணமாக குறுகிய காலத்திலேயே எண்ணற்றோர் மனங்களில் குடிகொண்டார். இது காறும் நம்பிக்கையற்ற வறண்ட வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோமே என்றெண்ணி சோர்ந்து போயிருந்த மக்களுக்கு தாதாவின் அன்பும், தொடர்பும் வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது. தாங்கள் கூட இவ்வளவு உயர்வான நிலைக்கு தங்களை சுயமாற்றம் செய்து கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கை உண்டானது. இது அநேகரை அனுபவசாலிகளாக்கியது. இம்மாதிரியாக மிக மோசமான சமுதாய சூழ்நிலையின் ஆதிக்கத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவர்களை ஆன்மீக நாகரீக முடையவர்களாக மாற்றும் சக்தி

தாதாவிடம் இருந்தது. ஆதலால் அநேகர் மனம், சொல், செயலில் தூய்மையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதில் ஆர்வத்துடன் இருந்தனர். இவ்வாறாக ஆன்மீகத்தில் நம்பிக்கையுடையோர்களின் எண்ணிக்கை பன்மடங்கு பெருகியது. சிவபரமாத்மா தாதாவை பிரஜாபிதா பிரம்மா என மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்தார். இதனைத் தொடர்ந்து உலகமெங்கும், பிரஜாபிதா பிரம்மா குமாரிகள் ஈஸ்வரிய விஷ்வ வித்யாலயம் என்ற பெயரில் ஆன்மீக கல்வி மையங்கள் நிறுவப்பட்டன.

இதன் மூலம் நல்வழிகாட்டுதலின்மை காரணமாகவே, மனிதர்கள் திசைமாறிப் போனார்கள் என்ற உண்மை அறிகிறோம். இப்போது சிவபரமாத்மாவின் ஞானத்தையும், தூய்மை, அன்பு, சாந்தி போன்ற நல்லறத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டு தன்னலமற்ற தொண்டு செய்ய முன்வந்திருப்பவர்களில் மாதர்களே பெருமளவில் இருக்கின்றனர். இதனையடுத்து இளைய சமுதாயத்தினரும் கூட இதில் சளைத்தவர்களாயில்லை. இவ்வாறு பிரம்மா வின் ஆயிரமாயிரம் கரங்களாகிய இவர்களை நிமித்த மாக்கி, சிவபரமாத்மா, அனைவரும் புனிதமாக வாழும் ஒப்பற்ற உலக சமுதாயத்தை மீண்டும் இப்பூவுலகில் நிர்மாணிக்கின்றார். இந்த மகத்தான வரலாற்றை உள்ளூர உணரும் போது நாம் சொல்ல விழைவதென்ன?

பதீதமாகிவிட்ட இவ்வுலகம் சம்பூரண பாவனமாக வேண்டிய தருணமிது, இது சரி தான். இந்த மகத்தான காரியத்தைச் செய்ய வல்லவர் சிவபரமாத்மா ஒருவரே, இதுவும் சரி தான். இதற்காக நிராகார சிவபரமாத்மா ஜீவாத்மாக்களோடு தொடர்பு கொள்ள இவர்களிலேயே ஒருவர் அவசியம் ஆயிற்று. இந்நிலையில் இத்தனை கோடி மனிதர்களிடையே சிவபரமாத்மா பிரம்மா என அழைக்கவும், ஆட்கொள்ளவும் உற்ற கருவி நீ மட்டுமே என்று தேர்வு செய்யவும் பாபா! பிரம்மா பாபா! நீ என்ன தவம் செய்தனை!

மனமும் பணமும்

“ உணவு எப்படிப்பட்டதோ, அப்படியே மனம் ” என்று சொல்வதுண்டு. இந்தப்பழ மொழி பணத்திற்கும் பொருந்தும். “பணம் எப்படியோ, அப்படியே மனம் ” என்று சொல்லலாம். அதாவது எங்கே நம் பணம்

இருக்கிறதோ, அங்கே நம் மனம் இருக்கும். ஆகவே மனதின் மீது உணவு மற்றும் பணம் என்ற இந்த இரண்டின் பிரபாவம் நிச்சயமாக இருக்கும். இக்காலத்து உலகில் கறுப்பு பணம் அதிகமாக புழக்கத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லக் கேள்விப்படுகிறோம். எந்த பணத்தின் மீது அரசு சட்டப்படியான வருமான வரி விதிக்கப்பட்டிருக்க வில்லையோ, அது கறுப்பு பணம் என்று கூறப்படுகிறது. மேலும் நியாயத்திற்குப் புறம்பான வழியில் அல்லது உழைக்காமல் சேமிக்கின்ற பணமும் கறுப்பு பணம் தான். அதாவது திருட்டு மூலமாக, லஞ்சம் மூலமாக வந்த பணம் எனலாம். மாறாக நேர்மையாக வியர்வை சிந்தி உழைத்த பணம் சுத்தமான பணம் ஆகும். ஆனால் ஆன்மீக ரீதியில், சுத்தமான பணம் என்பது, இதற்கும் அப்பாற்பட்ட பொருளுடையதாக இருக்கிறது. எப்படி சைவ உணவு அதாவது பருப்பு, காய்கறி, உணவானாலும் அது தூய்மையான உணவு என்று பொருளாகாது. எந்த உணவு தூய்மையான யோகி வாழ்க்கை வாழும் ஒருவர் இறை நினைவில் இருந்து தயாரிக்கப்பட்டதோ, அது தான் தூய்மையான உணவாகும். ஏனெனில் இந்த உணவு தான் மனதை தூய்மையாக்கக்கூடிய சக்தியுடையதாக இருக்கின்றது.

இதுபோல, எந்த ஒரு பணம் பரமபிதா பரமாத்மாவின் நினைவில் சம்பாதிக்கப்பட்ட

பணமாக இருக்கிறதோ, அந்தப் பணம் தான் தூய்மையான பணம். ஆகவே கர்மயோகி சேமிக்கின்ற பணம் தான் சுத்தமான பணம் (தூய்மையான பணம்). கர்மயோகி என்பதன் பொருள், நடத்தையில் ஒழுக்கம், எண்ணத்தில் எல்லோருடைய நன்மை, சுபாவனை மற்றும் தன்னை ஒரு டிரஸ்டியாக நினைத்து காரியம் செய்பவர் என்பதாகும். மேலும் உயர்ந்த இலக்கியத்தில் உறுதியானவராகவும், முன்மாதிரியாக வாழ வேண்டும் என்ற உயர்ந்த எண்ண முடைய வராகவும் இருப்பவர். இறைவன் காட்டுகின்ற (புரீமத்) வழிப்படி, நேரத்தை உரிய முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்பவராக இருப்பவர். 24 மணித்துளிகள் அடங்கிய ஒரு நாளை மூன்று பாகங்களாகப் பிரித்து, பயனுள்ள முறையில் உபயோகிப்பவர், 8 மணிநேரம் உணவு, ஓய்வு போன்ற சரீர் நிர்வாகத்திற்கும், 8 மணி நேரம் லௌகீக வேலை சம்மந்தத்தில் உபயோகிப்பவர். 8 மணி நேரம் ஆன்ம உன்னதிக்கான முயற்சியில் உபயோகிப்பவர். இத்தகைய ஒருவர் சேமிக்கின்ற வருமானம் தான் தூய்மையான பணம் என்ற பொருளில் அடங்குவதாக உள்ளது. இதன் அடிப்படையில், ஒவ்வொருவரும் சோதித்து தீர்மானிக்கலாம். நம் ஒவ்வொருவருடைய சேமிப்பிலும் சேர்கின்ற பணத்தில், தூய்மையான பணம் எவ்வளவு? கறுப்பு பணம் எவ்வளவு? ஏனென்றால் மனத் தூய்மையின் சதவிகிதம், இதன் ஆதாரத்திலேயே அமைகின்றது. எந்த அளவுக்கு மனம் தூய்மையாக இருக்குமோ, அந்த அளவு மன அமைதி, ஆனந்தம், சுகம், அனுபவத்தில் இருக்கும். சுருக்கமாக, தூய்மை இல்லையேல் அமைதி இல்லை. அமைதி இல்லையேல் சுகம் இல்லை, இது யதார்த்தமான இறை ஞானம்.

மனிதப்பிறவி எடுக்கும் ஆத்மாவின் அநாதி குணம் தூய்மை. ஆதலால் மனிதன் அமைதி, அன்பு, சுகம் நிறைந்த ஆனந்த மயமான வாழ்க்கை வாழ வேண்டுமென்று தான். இந்த லக்ஷணங்களுடைய தேவ, தேவதையாக ஆதியில் பரமாத்மா படைத்தார். வழியும்

காட்டினார். காலத்தால் வழி தவறிய மனிதன் தனது யதார்த்தமான அனுபவங்களையும் இழக்க நேர்ந்தது. பூஜைக்குரிய நிலையிலிருந்தவன், பூஜாரியாகி விட்டான். வரம் கொடுக்கும் வள்ளலாக இருந்தவன், வரம் கேட்பவனாக மாறிவிட்டான். தன்னிடம் இருந்ததைத் தான் மனிதன் இழந்து விட்டான். தன்னிடம் இருந்த ஒன்றை இழந்துவிட்ட காரணத்தினாலேயே, அது வேண்டும், வேண்டும் என்று தேடிக் கொண்டே யிருக்கின்றான். வேண்டுவது உண்மையானால் அது நிச்சயம் கிடைக்கும்.

பணம் இருந்தால், அதனை அநேக வழிகளில் பயன்படுத்தலாம். நாமும் உபயோகிக்கலாம், பிறரை வாழ வைக்கவும் செய்யலாம். நல்வழியில் பிறருடைய பணம் உபயோகமாவதற்கு யார் நிமித்தமாகிறார்களோ அவர்களுக்கும் இதன் பிரபாவம் உண்டாகும். மாறாக, தமோபிரதான வழியில் பணம் செலவழிக்கப்படும்போது, அநேக குடும்பங்கள் சீர்குலைந்து போய் விடுகின்றன. பணத்தின் மூலமாக பாவ கர்மம் நடக்கிறது. புண்ணிய கர்மமும் செய்ய முடியும்.

பணம் கொடுப்பதில், கொடுப்பவருடைய பொருளாதார நிலையும் கூட மகத்துவம் வாய்ந்ததாக ஆகிவிடுகிறது. உதாரணமாக, நல்ல காரியத்தில், ஏழ்மை நிலையிலிருக்கும் ஒருவர் கொடுக்கின்ற ஒரு செங்கலின் மதிப்பு பணக்காரர் அளிக் கின்ற அநேக செங்கல்களின் மதிப்புடையதாகி விடுகிறது. உதாரணமாக கூற வேண்டுமானால், பிரஜாபிதா பிரம்மா குமாரிகள் ஈஸ்வரிய விஷ்வ வித்யாலயம் என்ற பரமாத்மா நிறுவிய யக்ஞத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் இராதை என்ற பெயருடைய இளம் சகோதரி ஒருவர் இறை பணியில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர். அவர் காலத்தில் அப்போது அர்ப்பணமாகியிருந்த அநேக சகோதர, சகோதரிகள் லௌகீக வாழ்க்கையில் தனவந்தர் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தனர். இவர்களோடு பொருளாதார ரீதியில் ஒப்பிடும்

போது, சகோதரி இராதை அவர்கள் இவ்வளவு தனவந்தராக இருக்கவில்லை. இருப்பினும் தனது சிறப்பான குணம், சத்தியமான நடத்தை, தவம் மற்றும் தீவிர முயற்சியின் காரணமாக, இராதை, ஓம் ராதையாகி, ஜகதம்பா சரஸ்வதி, மாதேஸ்வரி என்ற பெயர்களில் பிரசித்தமான வராகி இந்த யக்ஞத்தின் முக்கிய நிர்வாகியாகவும் ஆனார். மேலும் ஞான ஞானேஸ்வரி யாகவும், இராஜ இராஜேஸ்வரி யாகவும் ஆனார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பணத்தின் சம்மந்தம், நம் வாழ்க்கை யில் சந்திக்க நேரும் கடைசி பரிசுஷியிலும் கூடவே இருக்கும். நமது கடைசிப் பரிசுஷி என்பது, நஷ்டமோஹா, ஸ்மிருதி சொரூப ஸ்திதி என்பதாக இருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில், நடந்த சம்பவங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுவது சாலப்பொருத்த மானதாக இருக்கும். மும்பையில் வயதான மூதாட்டி ஒருவர் ஞானம் கேட்பதற்காக வித்யாலயத்திற்கு வந்து கொண்டிருந்தார். இவர் சிறு பிராயத்திலேயே விதவையானவர். பிறகு வயதான காரணத்தால் சரீரம் மூலமாக நினைத்த அளவுக்கு இவரால் சேவை செய்ய முடியவில்லை. சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மிகுதியாக இருந்தது. ஆனால் முடிய வில்லை. திடீரென அவருக்கு மூளையில் இரத்தக் கொதிப்பு உண்டாகிவிட்டது. மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு 5-6 நாட்கள் சுய நினைவு இல்லாமல் இருந்தார். பிறகு மரணம் அடைந்துவிட்டார். யக்ஞத்தின் வழக்குப்படி இவருடைய உறவினர்கள் போக் படைத்தார்கள். அக்காலத்தில் படைக்கப்பட்ட பிரசாதத்தை இறை வனுக்கு அர்ப்பணிப்பதற்காக, இதற்கென நிமித்தமாகியுள்ள சகோதரிகள் சூட்சும வதனம் சென்று போக் படைத்து, உறவினர்களுக்காக, இறந்தவருடைய விருப்பம் பற்றிய செய்தி கொண்டு வருவதுண்டு. இதுபோல இறந்த போன அந்த மூதாட்டியின் ஆத்மாவும் போக் எடுத்துச் சென்ற சகோதரியின் உடலில் வந்து பேசியிருக்கின்றார். அவர் கூறிய விஷயம் இது தான். நான் அடுத்து ஒரு இராஜ குடும்பத்தில் பிறக்கப்

போகிறேன். இந்த பாக்கியம் இவருக்கு எப்படிக்கிடைத்தது என்று ஆராயும் போது, அவரிடம் இருந்த பணம் குறைவாக இருந்தாலும், அத்தனையையும் ஈஸ்வரிய சேவையிலேயே அர்ப்பணித்திருந்தார் என்பது தான்.

அடுத்து ஒரு சம்பவம். இந்த மூதாட்டி இறந்து போன 5-6 மாதங்களுக்குப் பிறகு கோடீஸ்வரனாக இருந்த சகோதரர் ஒருவர் இறந்து போனார். வழக்கம்போல் இவர் நினைவாக, இவருடைய உறவினர்கள் போக்படைக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். இதற்கான நிமித்த சகோதரியும் போக் எடுத்துச் செல்லும் நினைவோடு சூட்சும வதனம் சென்றார். அப்போது அந்த கோடீஸ்வர ஆத்மா இந்த சகோதரியின் உடலில் வந்து தேம்பி தேம்பி அழ ஆரம்பித்தார். இதற்கு அந்த சகோதரி ஏன் அழுகிறீர்கள், உங்களுடைய அடுத்த பிறவி பிரசித்தமான இராஜ குடும்பத்தில் இருக்குமல்லவா? என்று கூறியிருக்கின்றார். இதற்கு அந்த ஆத்மா கூறிய பதில் கவனத்திற்குரிய ஒன்றாகும். அந்த ஆத்மா கூறியதாவது: நான் அப்படித்தான் நினைத்தேன், ஆனால் எனது பிறவி மிகச் சாதாரண குடும்பத்தில் தான் இருக்கும் என்று இறைவன் எனக்கு கூறி விட்டார் என்றார். இந்த ஆத்மா இறைவனிடம் (சிவபாபா) கேட்டிருக்கின்றார். நான் கோடீஸ்வரனாக இருந்தேன். குறைந்த பட்சம் கோடீஸ்வரனுக்கு ஒரு புது வீடாவது கிடைக்கட்டும் என்று கேட்டேன். இதற்கு இறைவன் (சிவபாபா) கூறினார்: பணம் எவ்வளவு அதிகமாக இருந்தாலும், அந்தப்பணம் எப்படியும் பயன்படுத்தப்பட்டது என்ற ஆதாரத்தில் தான் பலன் கிடைக்கும். நீங்கள் உங்களிடமிருந்த பணத்தை மிகக்குறைவாகவே யக்ஞ சேவையில் பயன்படுத்தினீர்கள். ஆகவே சாதாரண குடும்பத்தில் தான் பிறவியும் கிடைக்கும். இதற்கு அந்த ஆத்மா இறைவனிடம் என்ன கூறியது என்றால், நான் கீழே செல்ல அனுமதி தாருங்கள். அங்கே எனது பிள்ளைகள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களிடம், எனது பங்கில், எனது பெயரில்

இருக்கும் பணத்தை நல்வழியில், சேவையில் உபயோகம் செய்யும்படி கூறுவேன் என்று கூறியிருக்கின்றார். இதற்கு இறைவனாகிய சிவபாபாவின் பதில் இது தான். ஆத்மாவாகிய நீங்கள் உங்கள் சரீரத்திலிருந்து பிரியும் வரை, பணத்தை செலவழிக்கும் விஷயத்தில் உங்கள் குழந்தைகளிடம் எழுத்து மூலமாகவோ, வாய்மொழியாகவோ ஒன்றுமே கூறவில்லை. நீங்களும் கூட உங்கள் வாழ்நாளில் உங்களிடம் பணம் இருந்தும் புண்ணிய காரியத்தில் அதிகமாக பயன்படுத்தவுமில்லை. ஆகையால், நீங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவரை என்ன செய்தீர்களோ, அதன் ஆதாரத்தில் உங்கள் பிறவி நிச்சயமாகிவிட்டது. நீங்கள் இறந்த பிறகு உங்களுடைய பணத்திற்கு அதிகாரியாக உங்கள் குழந்தைகள் சேவையில் பயன்படுத்தினாலும் அந்த பாக்கியம் உங்கள் குழந்தைகளுக்குத்தான் போய்ச் சேரும். இப்போது உங்களுடைய ஜன்மம் சாதாரண குடும்பத்தில் தான் இருக்கும். மீதமிருக்கும் உங்களுடைய பணம் உங்கள் குழந்தைகளால் எப்படி பயன்படுத்தப்படுகிறதோ, அதன் ஆதாரத்தில் உங்கள் வாழ்க்கையின் இடையில் உங்களுக்கு எப்போதாவது திடீரென பாக்கியம் ஏற்படக் கூடும். அவ்வளவு தான்.

இவ்வகையில் மூன்றாவது சம்பவம் ஒன்று உண்டு. இந்த சம்பவம் எந்த ஒரு ஞானி ஆத்மாவைப்பற்றியதாக இருக்கிறதோ, அந்த ஆத்மாவினுடைய உறவினர் யாரும் ஞானத்தில் வரவில்லை. ஆதலால் யக்ஞத்தைச் சார்ந்த சகோதர-சகோதரிகளே அவரது நினைவாக வழக்கமான போக் எடுத்துச் சென்றனர். அப்போது சூட்சும வதனத்தில் சிவபாபாவிடமிருந்து, சகோதரி கொண்டு வந்த செய்தி இது தான். அதாவது சரீரத்தை விட்டு பிரிந்து சென்ற ஆத்மா சிவபாபாவிடம் கூறியது என்ன வென்றால், பாபா! நான் என்னிடமிருந்த பணத்தை நல் வழியில் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்பினேன். ஆனால், யோசித்துக் கொண்டே ஒன்றும் செய்யாமலேயே காலம் கடந்து விட்டது. திடீரென சரீரத்தை விட

வேண்டியதுமாகி விட்டது. நான் மனதில் நினைத்தது, மனதிலேயே இருந்துவிட்டது. எனது உறவினர் யாருமே ஞானத்தில் வரவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். எனது மனைவியும் எனக்கு முன்பே காலமாகி விட்டார். எனக்கு குழந்தையும் இல்லை. எனக்கு அனுமதி அளித்தால், இந்த செய்தி கொண்டு செல்லும் சகோதரி மூலமாக, என் சொத்து முழுவதையும் யக்ஞத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த சகோதரி மூலமாக உயில் எழுதுவதற்கு கட்டளையிட்டால் இந்த சகோதரியின் உடலில் இருந்து கொண்டு உயிலில் எனது கைரேகையை பதிவு செய்துவிடுவேன். இதற்கு பாபா கூறினார்: நீங்கள் கூறுவதை லௌகீக சட்டமும், ஈஸ்வரிய சட்டமும் ஏற்றுக் கொள்ளாது. நீங்கள் உயிரோடிருக்கும்போதே, உங்கள் சொத்தை நல்வழியில் பயன்படுத்த தவறிவிட்டீர்கள். ஆகையால் உங்கள் பெயரில் இருக்கும் சொத்தின் மூலமாக உங்களுக்கு எந்த ஒரு பலனும் ஏற்படாது. உங்கள் சொத்து வீணாகிப் போகும். இந்த சம்பவம் மற்றும் உங்கள் மூலமாக மற்றவர்களுக்கு நிச்சயமாக படிப்பினை கிடைக்கும். ஒன்று இருக்கும்போதே பணத்தை நல்வழியில் உபயோகப்படுத்தி விடவேண்டும். அல்லது எப்படிப் பயன் படுத்த வேண்டும் என்று உயிலாவது எழுதி வைத்துவிடவேண்டும். அப்போது அவர்கள் விருப்பம்போல எதிர்காலத்தில் ஜன்மம் கிடைக்கும். பாபா சதா நினைவு

படுத்திக் கொண்டே தான் இருக்கின்றார். மரணம் சொல்லிக் கொண்டு வருவதில்லை. திடீரென்று தான் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் முன்சூட்டியே கவனம் வைத்து தனது பணத்தை பயனுள்ள முறையில், உபயோகம் செய்து விடுவது தான் பலன் தரக்கூடிய சிறந்த வழி. யோசித்துக் கொண்டேயிருப்பவர்களுக்கும், தாமதம் செய்பவர்களுக்கும் திடீரென ஏற்பட்டு விடும் சம்பவம் ஒரு எச்சரிக்கை நிறைந்த படிப்பினை ஆகும்.

யக்ஞத்தில் அர்ப்பணமாகியருந்தவர்களுக்கும் கூட ஒரு சோதனை வந்தது. ஒரு நாள் யக்ஞத்தில் உணவுக்கு ஒரு பதார்த்தமும் இல்லை. எல்லாம் தீர்ந்து போய்விட்டிருந்தது. அன்று காலை பிரம்மா பாபா முதற்கொண்டு யாருக்கும் காலை உணவு இல்லை. அன்றைக்கு காலை யதார்த்தமாக 10 மணியளவில் ரூ.200/- மணியார்டர் மூலமாக வந்தது. இதன் பிறகு முடிந்த அளவு உணவுப் பொருட்கள் வாங்கி வந்து, உணவு தயாரித்து எல்லோருக்கும் மதிய உணவு அளிக்கப்பட்டது. இந்த சம்பவத்தை நினைவு கூர்ந்து பாபா கூறினார். அந்த சமயத்தில் எந்த ஒரு ஆத்மா உதவினாரோ அவருக்கு மிகப்பெரிய பாக்கியம் கிடைக்கும். ஏனெனில் வேண்டிய நேரத்திரல் உபயோகமாக இருந்த பணத்திற்கு மிகப்பெரிய மதிப்பு உண்டாகி விடுகிறது. ஆதலால் வேண்டிய நேரத்தில் உதவி செய்ய வேண்டும்.

அன்பு

நான் என்னிடமுள்ள அன்பை யாரோ ஒருவரிடம் அல்லது இருவரிடம் பகிர்ந்து கொள்கிறேன் என்று சொன்னால் இது மிகச் சாதாரணமானது. சுவாரஸ்யமில்லாதது. ஆனால் எனக்குள் அன்பை உருவாக்கி சேமித்துக் கொண்டேயிருந்தால், அது உள்ளத்திலிருந்து எந்த ஒரு ஆரவாரமுயின்றி மிக அமைதியாக, நான் சந்திக்கும் ஒவ்வொருவரிடமும் சென்றடைவதோடு எனது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் பரிமளித்துக் கொண்டிருக்கும்.

ஆசிரியரும் பிரசுரிப்பவரும் பி.கு. அண்ணபூர்ணா, பிரஜாபிதா பிரம்மாகுமாரிகள் ஈஸ்வரிய விஷ்ணு வித்யாலயம், சாந்திதாமம், பிளாட் எண்: 3702, Q-96, 3வது அவினியு, அண்ணாநகர், சென்னை-40 அச்சிட்டோர் தா. தியாகேசன், தங்கேஷ் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை- 5 R.No.49463/87